dolmuş

tırnaklarıyla dövüşen pabuçlarıyla sevişen

KIRICI HAFİYE

hayk mammer

SEÇME SÖZLER

DOLMUŞA 1 ADAM

Matbuat Hazretleri

SAYIN MİLLETVEKİLİ MAŞU

hikaye

— SANIK AYAĞA KALK

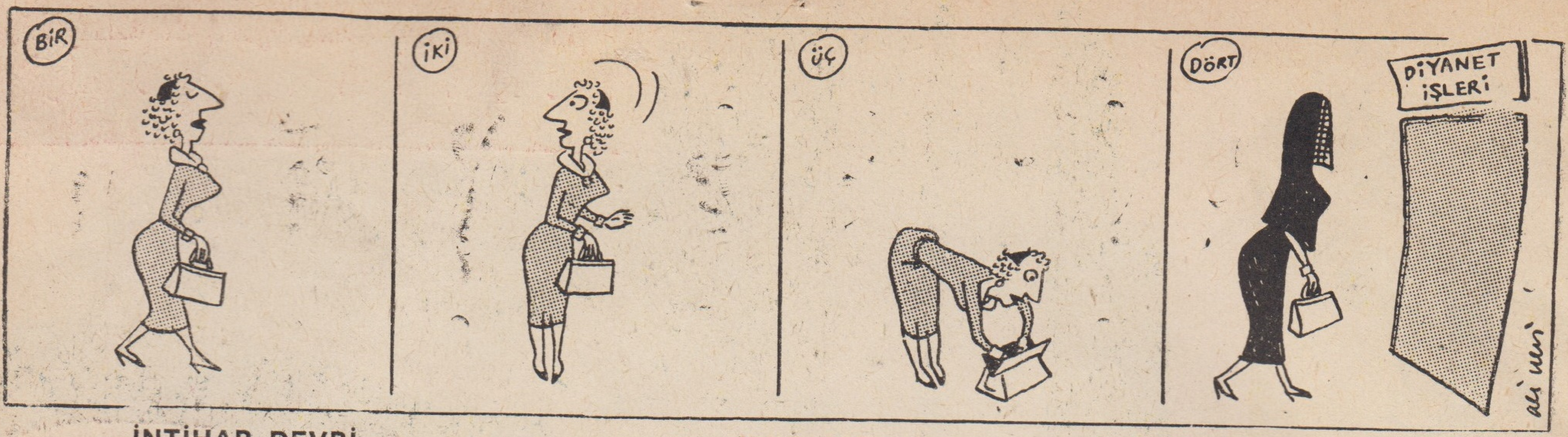

İNTİHAR DEVRİ

Fransavâri bir hükümet buhranı geçirdik ya, şimdi de frenklere has, bir takım hâdiseler bekliyoruz... Daha doğrusu beklemiyoruz da, uydurup yayıyoruz!

Her Allahın günü gazeteye bir telefon:

— Fatin Rüştü intihar etmiş, biliyor musunuz?

— Aman deme!..

Dehal (sıkı bir faaliyet, arkasından tefsirler:

— Fatin Rüştüden de bu beklenirdi zaten!..

Telefonlar işliyor, muhabirler koşturuluyor... Bu işlerde tecrübeli olan gazeteciler, daha doğrusu hangi taşın nereden nasıl kalktığını, altından ne çıktığını bilenler, bir iki yere telefon edip işi anlıyorlar... Evvelâ Fatin Rüştü'nün evini arıyorlar... Ses yok... Bu gibi havadisler, ekseriya gece çıkarıldığı için, evvelâ Süreyya bara soruyorlar:

— Henüz gelmediler efendim!

Orada yoksa muhakkak Baraj yolundaki Golf kuluübündedir... Oraya açıyorsunuz...

— Fatin Rüştü bey mi dediniz?... Bir dakika efendim...

Biraz sonra, Amerikanvari bir «Alooo!» sonra:

— Ben Fatin Rüştü!

İntihar ettiniz mi? diye soracak halimiz yok ya! Telefonu çat diye kapatıyoruz...

Bu her gün böyle.... Ama bir gün, Hasan Polatkan için, bir gün Sıtkı Yırcalı için...

Karpiç'e giriyorsunuz... Heyecanlı bir muhabir:

— Uyuyorsunuz siz... Hasan Polatkan damarlarını kesti...

Yahut:

— Sıtkı Yırcalı bir parabellum'la vurmuş kendini...

Bütün intihar vak'aları da, haklarında Meclis tahkikatı açılmasına karar verilen bu üç «sabık vekil» hakkında dolaşıyor...

Hani kanıksamadık değil ama, insanın içine bir kurt düşmüyor değil..

YAZISIZ.

Ankaranın Taşına Bak

Hemen telefonlara sarılıp, tahkikten kendini alamıyor insan... Ve her defasında da, bu vekiller bir eğlence yerinde çıkıyorlar karşınıza!

★

MALÎ BACANAK

Eski Maliye Vekili Hasan Polatkan, Grup'ta müdafaasını yaparken şöyle demiş:

— Beni bu şaibeden kurtarın... Benim iki çocuğum var!

Sokaktaki adam ne diyor biliyor musunuz:

— Bacanağının sattığı İFA kamyonlariyle DEKA lâstiklerini alan kimseler de çoluk çocuk sahibi..

Ve arkasından şu halk türküsünü mırıldanıyorlar:

— Aslan bacanak tek bas... Ara sıra kaçamak yaramaz!

Bu artık Soyugenç için mi söyleniyor, bilinmez...

Dilin kemiği yok ya, şimdi halkın arasında şu lâkap revaçta:

— Malî bacanak!. Malî gelin!.. Mali dayı!..

★

HÜRRİYETİ SEÇTİM

19'luk olmaktan kurtuldu, artık Hürriyet Partisi oldu... Onlar da bir âlem... Demokrat Partiden çıkan oraya damlıyor... Hep de Demokrat Partinin ikbâl devrinde, kalburüstü vekilliklerde bulunmuş kimseler geçiyor bu Hürriyet Partisine.... Sorarsanız:

— Hürriyeti seçtim cevabı hazır... Demokrat Partiden çıkanlar, senelerce bu partinin kaymağını yemiş oldukları için, vekil olmadıkları son zamanların bir köşesini bırakmıyorlar... Aman ne korkunç bir partiymiş diyorsunuz, bu Demokrat Parti!

Azizoğlu çıktı, neler söylemedi, Muammer Alakanat çıktı, neler söylemedi...

Hele Azizoğlu D. P. yi «Mezbaha» diye vasıflandırdı!

Kim kimi kesiyor, o belli değil!

Mecliste de bir telâş... Şimdi Hürriyet Partisine giren mebusların sayısı çoğaldığı için, acaba, ana parti Hürriyet Partisi mi olacak, yoksa Halk Partisi mi bu vasfı taşıyacak!

Birçokları kısa kesip atıyor:

— Sen kemiyete bakma, keyfiyete bak!

Dış icmâl muharrirlerinin diliyle biz de ilâve edelim:

— Bunu zaman gösterecek!

★

ARA BULUCU

Gelelim Refik Koraltan'a... Refik beyin, bugünlerde çok önemli bir işi de şu:

— Demokrat Partiden istifa eden birisi oldu mu... Adnan bey olsun, Fuat Köprülü olsun hemen Refik Koraltan'a müracaat ediyorlar:

— Bunu sen yola getirebilirsin... Ara bul, partiye dönsün...

Refik Koraltan, hemen müstafi Demokrat mebusların evlerine telefon ediyor... Mebuslar hanımlarına kendileri için yok dedirtiyorlar.. O zaman Refik Koraltan, meseleyi hanımlara açıyor.. İşte meselâ, Muhlis Ete'nin istifasında da böyle olmuş... Telefona bayan Ete çıkmış, Refik Koraltan'ı dinlemiş dinlemiş sonra:

— Kocam partinizden istifa etmekte geç bile kaldı!.. demiş... Ve çat telefonu kapatmış!

Bazıları da daha ileri giderek:

— Ben kocama kaç defa söyledim, onların kurduğu partiden hayır mı gelir insana!.. Dinlemedi ki...

Ve bunlar en koyu demokrat beylerin, en koyu demokrat hanımları!

Refik Koraltan'ın telefon başında girdiği renkleri gözümün önüne getiriyorum da, ben bile bir tuhaf oluyorum.

Biliyor musunuz, Ankara'da Demokratım demek bile ayıp oldu!

Şinasi Nahif Berker

Andre Dahl'e ithaf :

OKUYUCU İLE BİR KONUŞMA

Bu nasıl bir mecmuadır — İdeal denen nesne — Demokrasi çocukları — Satın alınamamış grup

— Bu nasıl bir mecmuadır?

— Sayın okuyucu bu mecmua hayatınıza benzer: Kâh onun gibi neşeli, kâh acı, kâh müstehzi... Bu mecmuayı takip ederken hayattaki gibi güleceksiniz veya üzüleceksiniz...

— Bir ideal etrafında mı toplandınız?

— Beni güldürmeyiniz. Bu zamanda ideal denen nesne etrafında bir topluluk temin etmek mümkün müdür? Böyle bir şey için insanın ya çok genç, yahut hayatta başka şey beceremiyecek kadar budala olması lâzım. Zamanımızda ideal denince kadın veya erkek vatandaşın aklına 8 silindirli Amerikan arabasından başka ne gelebilir?

— O halde her hangi bir partiyi tutuyorsunuz!

— Rica ederim... Partilerin tutulacak tarafı kaldı mı ki... Kâğıdımızı Babıâli hamallarının kurdukları serbest piyasadan temin ettiğimize, mecmualara resmî ilân verilmediğine, kahraman rolüne çıkmağa hiç mi hiç niyetimiz olmadığına göre ne iktidar ne de muhalefet partilerine çalışıyoruz demektir.

— Pekiii... Her halde bir maksadınız olacak. Meselâ para kazanmak?

— Babıâliyi bilmediğiniz ne kadar belli. Bu caddede mecmuadan

para kazanmağa kalkan kimse ile bulunmuş eşyalar dairesinde kaybettiğini bulacağını sanan safdil arasında en ufak fark yoktur. Doğrusunu isterseniz önemli bir maksadımız yok. Esasen büyüklerimize göre «maksatlı neşriyat» bozgunculuk yaratmak için yapılıyor.

— Demek önemli maksadınız yok. Doğrusu gençliğini bu halini bütün dünyada müşahade etmek mümkün. Dünya harpleri inançların sarsılması, manevî kıymetlerin zedelenmesi bu esef verici neticeyi dourmuş bulunuyor.

— Bu mecmuanın bir gençler mecmuası olduğunu biliyorsunuz demek... Hakikaten bu mecmuanın ana kadrosundan hiç kimse 32 yaşını aşmamıştır. Yani Cumhuriyet çocuklarıdır. Ama bu ithamınız da yersizdir sayın okuyucum. Bu gençlik milliyetçi ve heyecanlıdır. Sulh ve sükûn devrinde yetişmiş pırıl pırıl bir nesildir. O söylediğiniz yıkıcı tesirlerden uzak kalmıştır.

— Peki bu kötümser ve müstehzi cevapların sebebi ne?

— Bakın anlatayım. Biz ayni zamanda demokrasi çocuklarıyız. Ve burada size bir sual: Demokrasi ne demektir?

— Demokrasi... Bunun bir çok tarifi var.

— ÖNCE SİZ BANA YARDIM EDİN, SONRA DA BEN SİZE...

— Hah... Demokrasinin bir tarifini de size ben yapayım: Demokrasi Türkiye'de 945 den 955 e kadar iktidar hırsıyla bütün manevî kıymetlerin harcanmağa uğraşıldığı bir rejimdir. Yakın tarihin perde arkasında kalmış bütün garip olaylarıyla rotatifler beyaz kâğıtların yüzlerini kararttılar. Fısıltı gazetesinin büyük tirajına da ehemmiyet vermezseniz ayrıca hata etmiş olursunuz. Müsaade edin de bu durum karşısında acı konuşmak hakkımız olsun.

— Siz, kimsiniz ki böyle yukardan konuşuyorsunuz, bir selâhiyetiniz mi var?

— Evet bir selâhiyetim var sayın okuyucum. Kendimi takdim edeyim. Bendeniz 333888 numaralı havagazı abonesiyim.

— Tuhaf... Bu bir selâhiyet mi verir?

— Evet efendim, bakın, havagazı tam tazyikle gelmez yemeğim de

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

vaktinde pişmezse bendeniz İstanbul mebusuna kızabilir ve Millet Meclisinde başka birine vekâlet verebilirim. Görüyorsunuz ki kudretim sonsuzdur.

— Doğrusu bir hayli küstahsınız. Esasen gençlerin kusurlarını eskiler saya saya bitiremezler...

— Eskiler dediğiniz kimlerdir beyefendi. Gazetelerde her gün vakalar okuruz. Gençlerin adına birinci sayfada büyük puntolarla ancak bir aşk cinayeti işlerse rastlıyabiliriz. Yaşlılara da büyük çapta rezalet ve suistimal haberlerile yer veriliyor. Fark bumudur. Bana kalırsa gençlerin yetiştiği ortam eskiler için pek övünülecek bir manzara göstermiyor. Yukarıda da arzetmiştim.

— Biraz daha konuşursanız neredeyse size hak vereceğim. Bununla beraber maksadınızı hâlâ söylemediniz.

— Aziz okuyucum izah edeyim: Maksadımız mizah yapmak. Her gün öyle hadiselerle karşılaşıyoruz ki mizahını yapmazsak tahammül edilir gibi değil. Mizahın görevini siz bizden iyi bilirsiniz.

— Kadronuzda kıymetli elemanlar var mıdır?

— Hem de nasıl bu elemanlardan bazılarının isimlerine batının büyük yayın organlarında rastlanıyor. Bugünlerde Nasrettin Hocanın ruhu ne kadar memnundur biliyor musunuz?

— Peki ikinci defa sorayım kendileri kadar idealleri de kıymetli midir?

— Sevgili okuyucum ben de paradoksa özenmeden cevap vereyim: Babıalînin en temiz gurubu budur. Şimdiye kadar satın alınamamış, bir grup.

— Şu halde anlaştık bay muharrir. Ben müsaadenizi rica edeceğim. Bu mecmuayı da götürebilir miyim?

— Memnuniyetle... Güle güle... Gelecek hafta gene görüşürüz... Ha bir şey unuttunuz aziz okuyucu: lütfen 60 kuruş!...

3. Vites

İlk sayımızda Vali Beyden bahsetmezsek hatırı kalırdı.

Fahrettin Kerim Gökay, İstanbul Valiliğine tayin edildiği zaman, Fahri Celâl'e sormuşlar:

— «Üstad, Fahrettin Kerim İstanbul Valiliğine tayin edilmiş ne dersiniz?

Kıymetli akıl doktoru cevaben:

— «Vallahi bizim Fahrettin, Vali, Mebus, Vekil ve hatta Başvekil de olabilir amma, eninde sonunda, dönüp dolaşıp geleceği yer burastdır.» diye Bakırköy hastahanesini işaret etmesin mi...

Fethi Giray

KARİKATÜRLE HİKÂYE

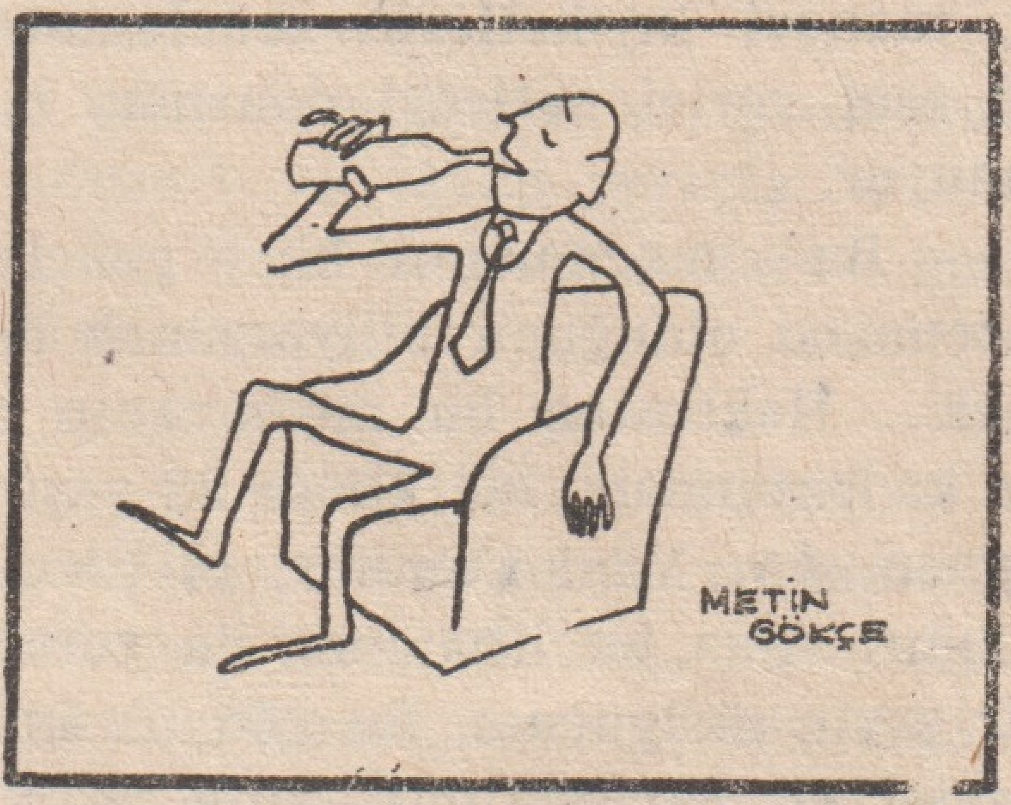

FIKRA

Meşhur yıldız 4. cü defasında bir avukatla evlenmişti. Gazeteciler etrafını sardılar;

— Nasıl, mes'ut musunuz?

Kıpkırmızı dudaklarını yayarak bir kahkaha attı:

— Çok mes'udum... Bundan sonra hep avukatlarla evleneceğim.

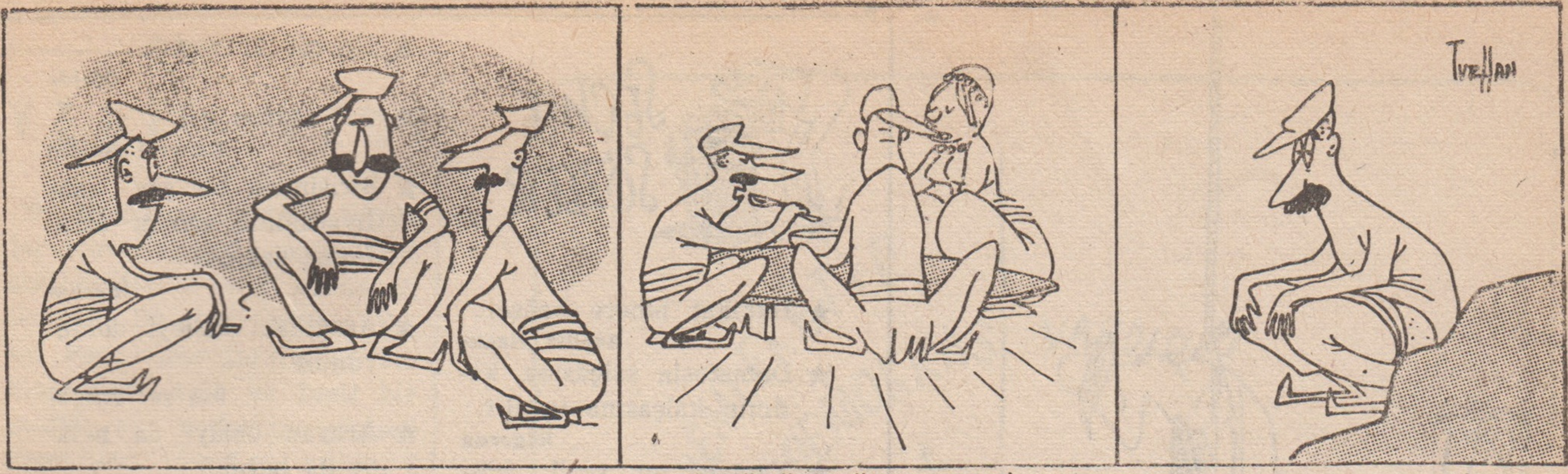

BİR ÖMÜR BÖYLE GEÇTİ

Dikkat Et Ömer

Hikâyenin tam sırası:

Adamın biri nezaman karısıyla koyun koyuna yatacak olsa, dışarıdan bir ses duyarmış:

— Dikkat et Ulan Ömer, karın başkasıyla yatıyor!.

Adamcağız, tabiî, yüreği küt! küt! atarak hemen yerinden fırlar ve karısı yanında mı değil mi diye yokladıktan sonra ancak rahatlıyarak tekrar yatarmış!.

Ertesi gün gene aynı hal. Daha ertesi gün yine böyle. Nihayet zavallı dayanamaz ve bir gece sesi duyar duymaz evin etrafını bir dolanayim diyerek fırlayıp dışarı çıkar. Ve onun çıkmasıyla beraber günlerdir pencere dibinde herifi deliye çevirmiş olan rakibi doğru içeri!.

Biçare koca bahçeye çıkar, sağı araştırır solu tarar, kimseler yok. Tam yatak odasının penceresi hizasına gelince, dur bakayım, içersi nasıl diye şöyle bir göz atacak olur, ne görsün, karısı bir adamla sarmaş dolaş yatmıyor mu?

İşte o zaman:

— Tuh! Allah müstahakını versin demiş, adamın hakkı varmış, dışarıdan hakikaten öyle gözüküyor yahu!.

* * *

Yıllardanberi memleket bu halde. Bir parti iktidara geçiyor, muhalefet başlıyor bağırmağa:

— Dikkat et Ulan Ömer! İşler fena gidiyor.

İktidardaki partide şöyle bir kıpırdama. Dostlara göz gezdiriliyor, ideal arkadaşlarına el atılıyor, gözdeler tâdat ediliyor... Ve arkasından rahat rahat bir uyku!.

Fazla cana tak etti de koltuktan kalkıldı mı, gene işlerin fenalığına hüküm vermek yok ama... Tıpkı Ömer gibi:

— Tuh Allah müstahakını versin. Dışarıdan bakınca sahiden öyle görünüyormuş!.

Nitekim Adnan Bey bile işte on günlük kabine devrilişi sırasında ancak bu kadar ikaz edilebildi. Baksanıza hâlâ Son Ekselâns Fatin Zorlu'yu ve beş yılda ancak iki buçuk milyoncuk kazanabilmiş fıkara Soyugenç'in bacanağı Polatkan'ı «bırakın da ben sigaya çekeyim» diyormuş!

Ne yapalım, bağırması gene bizden:

— Ulan Ömer, işler fena gidiyor.

Bedi'î FAİK

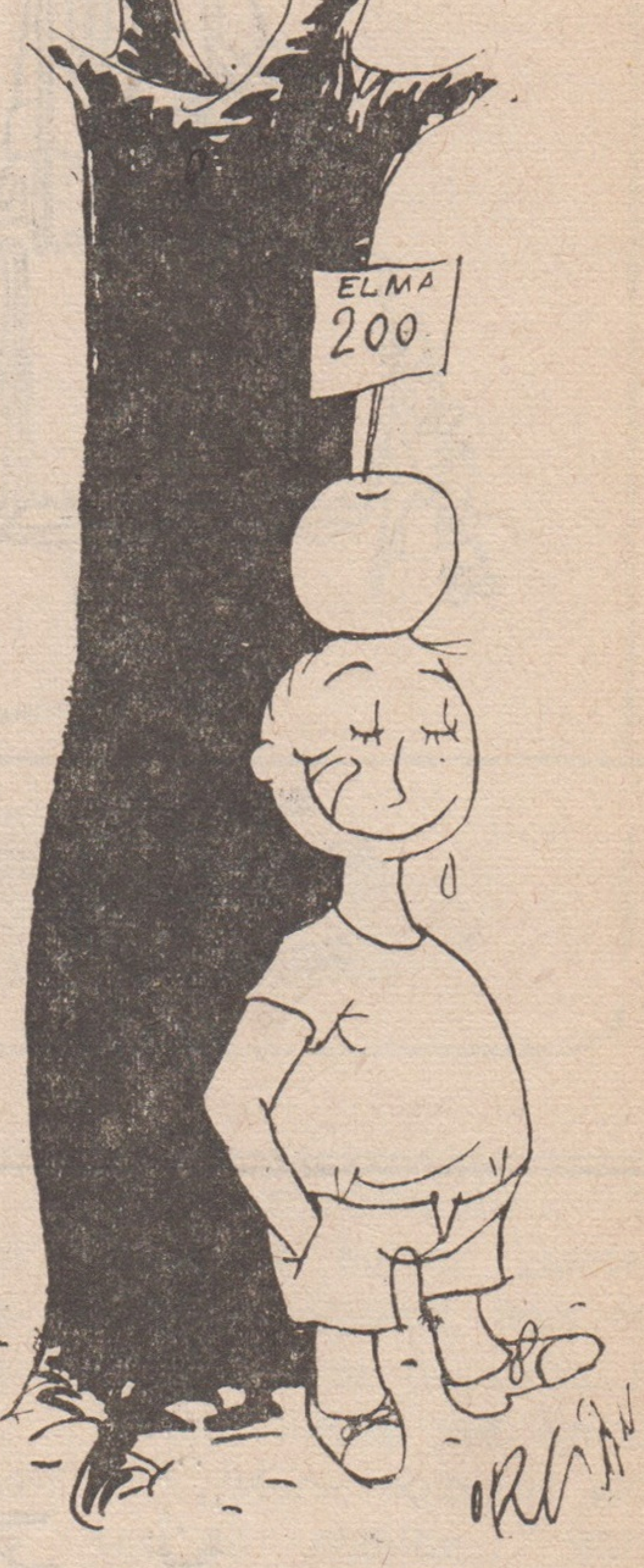

GİYOM TEL'İN OĞLU

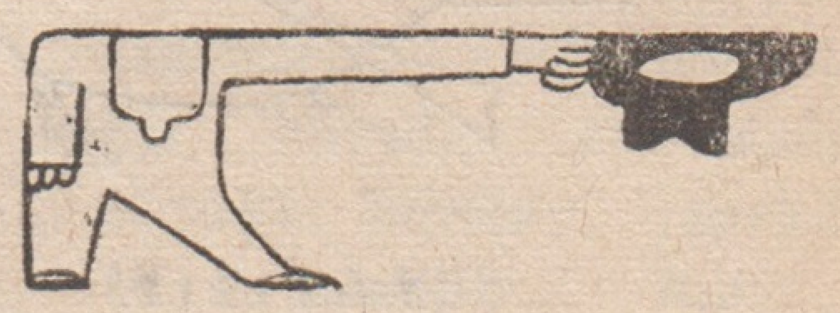

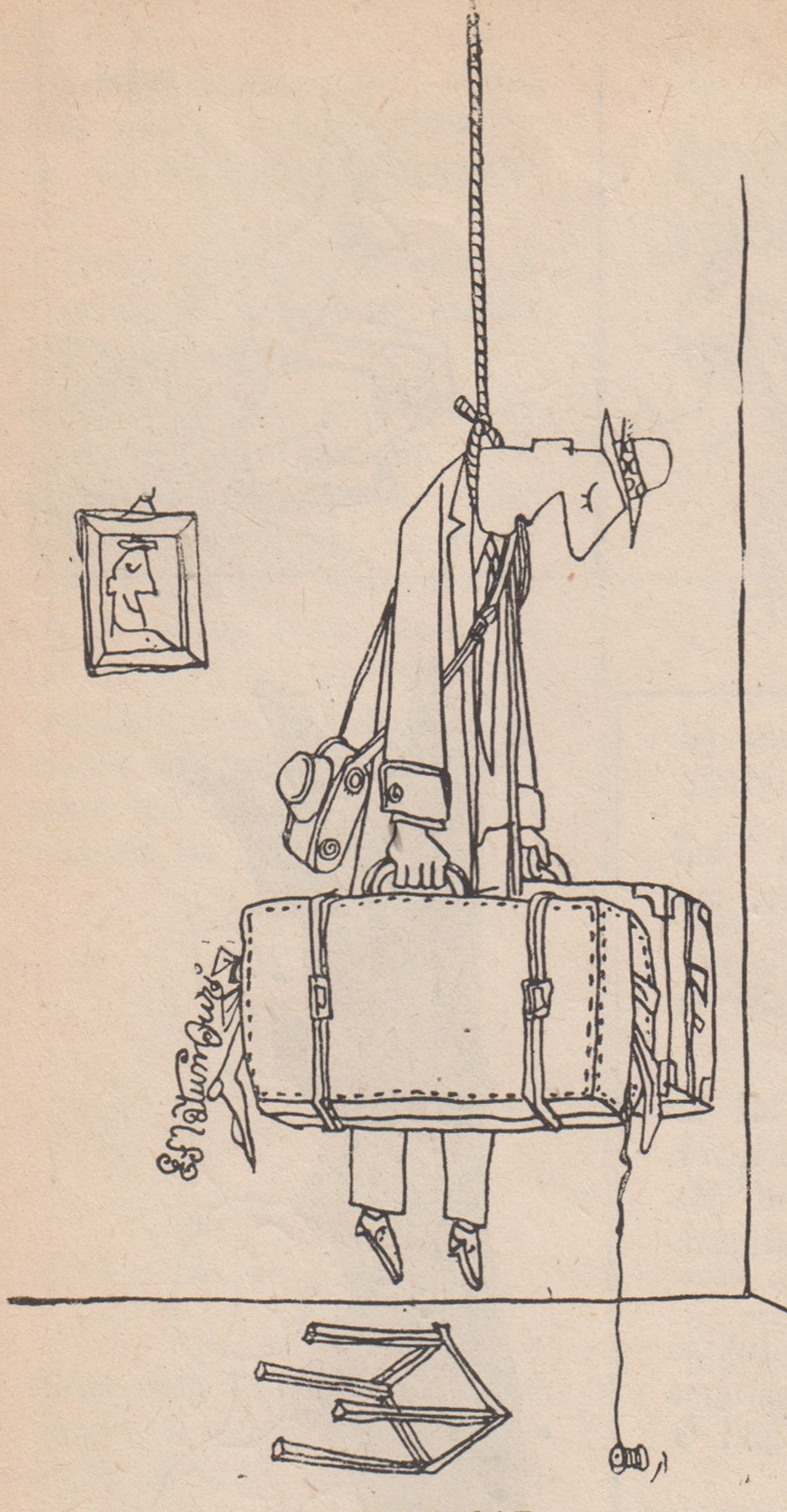

YAZISIZ.

SEÇME SÖZLER

★ Hakikat bibere benzer.
Realist Hakkı

★ Domatesin salçasına, kadının kalçasına bakılır.
Regarde

★ Yanıyor mu yeşil köşkün lâmbası.
Hayır

★ Saç sakal 150 kuruştur.
Sevil Berberi

★ Bu adamı koca olarak kabul ediyor musunuz?
Evet

★ Evde olan çarşıda da bulunabilir.
Henri Mayer

★ Her hangi bir mevzuda konuşurken o mevzunun haricinde konuşursanız.
Yarım Cümle Hamdi

★ Nerede kalmıştık.
Otelde

★ Gel keyfim gel
Kahveci Abidin

★ Birisinden bir şey saklıyacağınız zaman etrafınıza bakının
Ekrem

★ Aşağıdaki haneyi doldurunuz.
Boş yer yok ki

★ Arayan belâyı da helâyı da bulur.
Şehir Rehberi

★ Hususi taksi olmaz.
Necati

★ Asit karbonik, şeker ve meyva tozundan imal edilmiştir.
Neş'e Gazozu

★ Kıpırdarsan yakarım.
Yak abi

★ Atladım bahçeye girdim.
Çık Ulan

★ İnsanlar hayatın kıymetini bilirler mi dersin?
Ne bileyim ben

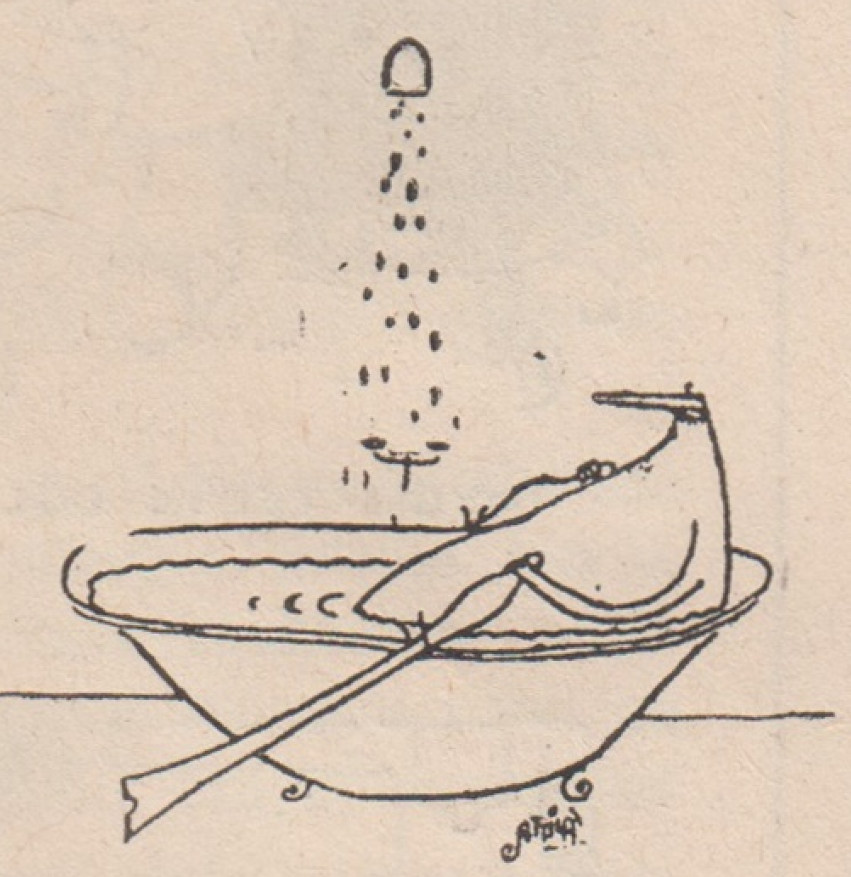

YAZISIZ.

YAZISIZ.

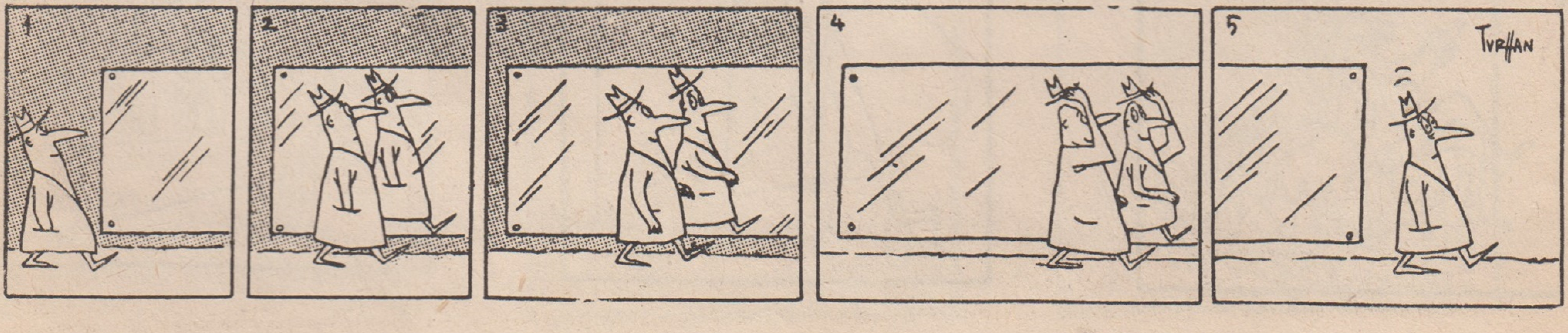

YAZISIZ.

YEDİ + YEDİ

Bu, Memokrat Partinin büyük bir muvaffakiyetle ve en ileri şekliyle tatbik ettiği ekonomik teoridir. Bu teori aslında Yusuf Peygamber tarafından bulunmuştur. Açık ve basit bir şekilde ana hatlarını şöylece verebiliriz: Her 7 yıl kıtlığı, 7 sene bolluk takip eder.

Yusuf Peygamberin nazariyesi bilâhare, Malthus, Ricardo, Adam Smith emsali ünlü iktisadçılar tarafından geliştirilmiş ve en mükemmel şeklini Sayın Menderes'in eliyle almıştır. Esas prensipleri arasında (Bu gün düşünen yarın yaşar), (Herşeyde uzun vade: Borçlarda ve kalkınmada...), (Çektiğimiz sıkıntılar torunlalarınızın torunlarının saadetinin temelleridir) gibi yerinde ve dokunaklı umdeler vardır.

İnanmış ve bağlanmış bir vatandaş olarak bize düşen bu prensiplere uygun yaşamaktır. Siz de öyle yaşayın, e mi?...

AZAR!

Ulus gazetesi, ilk defa kapatılmıştı... Sebep, İsmet İnönü'nün «Çetin imtihan» başlıklı makalesiydi. Aradan iki gün geçmişti... Büyük odada, kapının ağzına yakın oturmuş, yeşil masa üzerinde, neşrine müsaade edilen gazetelere, yarı gıpta yarı lâkaydı ile bakıyordum... Birden İsmet Paşa içeri girdi... Girmesiyle de, çıkışması bir oldu:

— Tembel tembel ne oturuyorsun?...

Hemen ayağa fırladım, hazırol vaziyeti aldım, yüksek sesle cevap verdim:

— Sayenizde Paşam!

İSPAT HAKKI

KÜRSÜ

Bu kürsünün sahibi Hürriyet gazetesinin Ankara muhabiri Seyfettin Turhan'dır. Ders meccanidir... Lâkin bir şartı vardır: Sey'nin yanında «gazetecilik» bahsini açacaksınız... O hemen başlıyacak:

— Bizim Hürriyet nihayet bir «enformasyon» gazetesidir. «Rutin» havadislere pek ehemmiyet vermez... Fakat bir opiniyon gazetesini ele alalım... Sansasyonel haberlere yer vermesi gerekmekle beraber, spekülâtif havadislere kaçmamalıdır... Nihayet bir bulvar gazetesi, hem sansasyonel, hem spekülâtif, hem de rutin haberlere büyük yer ayırabilir... İsterse opiniyon gazetesi de olabilir... Bütün bunları da sürmanşet verebilir... Enformasyon gazetesi derken, Paris'te çıkan gazeteleri kastediyorum... Bir havadis, sansasyonel olmakla beraber, spekülâtif de olabilir... Rutin olması, sansasyonel, hele spekülâtif olmasına bir mâni teşkil etmez... Bu nosyonlar. **Şinasi Nahit Berker**

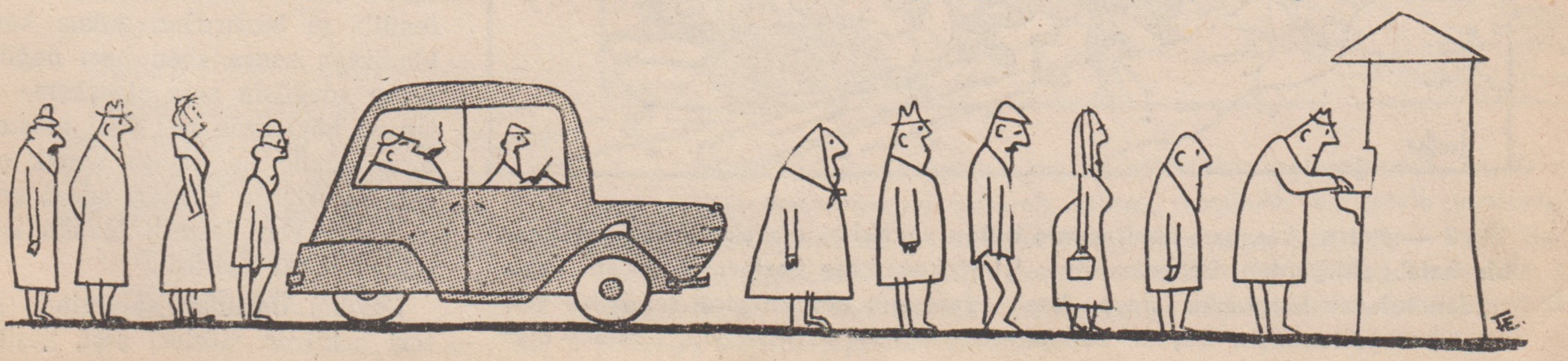

YAZISIZ.

1 — **Hakiki hayatta çeşitli haltlar karıştırmasına rağmen, müfettiş tipi, edebiyatta yalnız iki şekilde kullanılır. İlk olarak ekseri rüşvet konularının temel direkliğini yapar. Sonra da aldatılmış koca rolünün değişmez aktörüdür. Edebi bir eserde, evli bir kadının yatak odasına bir adam alması gerektiğinde, koca daima teftişe çıkmış bir müfettiştir.**

2 — **Nikola Gogol'ün müfettişi ise bunlardan değildi. Adı Klestakovdu. Asıl mesleği, jigololukla dolandırıcılık arasında değişiyordu. Bir sokaktan geçtiği zaman, bütün analar, kalpleri çalınmasın diye kızlarını pencerelerden içeri çekiyor, fakat kendileri yarı bellerine kadar sarkarak onu seyretmeden yapamıyorlardı.**

3 — **Petroş kasabası haritasında bütün sokaklar, alacaklılardan geçilmez bir hale geldiğinden, kahramanımız Klestakov, köşe başlarında insanı yakasından tutarak borçlarını isteyen hasis adamların bulunmadığı temiz bir şehre doğru yollanmıştı. Gayesi, kendisi ve uşağının karınlarıyla, bomboş olan kesesini doldurmaktı.**

Dolmuşa Bir Adam

Yazan: Refi Cevat Ulunay

Bir rakamı adetlerin en ufağı olduğu halde en ehemmiyetlisidir. İskambilde en kuvvetli kâğıt; imtihanlarda, müsabakalarda en üstün mevkidir. Sporda bu rakamın yazılı olduğu basamağa çıkanlar birinci olurlar. Suç da, kabahat da buna dehalet edilir. «Bir daha yapmam efem» derler, yahut «hele bir daha yap da bak!» diye tedip ve tehdit edilir. Zamanımızda otomobil dolmuşları «Taksim bir!» diye müşteri cebederler. Muaşakada: «Benim bir tanem.» hitabı müstesna bir tevcihtir.

Ben de çok takdir eylediğim Turhanın mizahından, «Dolmuş» da bir adam olmak istedim. Benimle dolmuş tamam olursa kalkabilir. Ve okuyucuların kahkaha ufuklarına doğru yol alır... Böyle olursa bundan bir gurur duyacağım. Zaten hayatta nakil vasıtalarından tutun da içtimaî, iktisadî, hattâ siyasî varlığa varıncaya kadar her şeyde bir «dolmuş» luk vardır. Lüks bir arabanın dolmuş yapmasına dudak bükeriz. Halbuki en büyük transatlantikten Eyüp vapurlarına kadar bütün deniz vasıtaları «dolmuş» dan başka bir şey değildir.

Bizde «dolmuş» eskiden yalnız kayıklarla yapılırdı. Lehçe taklidinde çok muvaffak olan «Meddah» lar, fıkralarını muhtelif taklitlerle süslemek için Üsküdarla Tophane arasındaki dolmuş kayıklarını ele alırlar. Arnavudu, Arabı, Lâzı, Yahudiyi, Ermeniyi, Kastanbolluyu, Çerkesi bir kayığa doldururlar. Onları söylete söylete dinleyenleri güldürürlerdi.

Uskúdarla Kabataş, yahut Tophane arasında dolmuş yapan kayıkçılar, müşteri celbetmek için türlü çığırtkanlık yaparlardı. Uzaktan âbani sarıklı, tahta sakallı, gözleri sürmeli birini görürlerse: «Buyur Hacı efendi!» yi bastırırlar. Adam kayığa bindikten sonra «ben hacı değilim» derse «değilsin ama olacaksın» derler ve böylelikle her yeni müşteriyi birer cümle ile kayığa almak çaresini bulurlardı. Müşteri adedi arttıkça —her yeni lezzetli olduğu için— eskiye itibar azalırdı.

Kayıkçı Üsküdar iskelesinde müşteri bekliyor. Gözleri şaşı, yeşil sarıklı biri kayığa yaklaşır, Anadolu-

da yeşil sarıklılara «Emîr» derler. Dolmuşçu politikaya başlar:

— Datlı şehlâ gozlu Emir! Himmetin hâzır olsun. Aha gayığa buyur et ki mubarek gademünle ırızkım açılsın!

Buna dayanılır mı? Yeşil sarıklı şaşı kayığa atlar. Arkadan bir müşteri daha gözükür. Kayıkçı bu sefer ona yağcılığa başlar. Şaşı müşteriye de:

— Şehlâ gozünü seveyim Emirim, çavuş ağaya yanımda bıraz yer ver!

Üçüncü müşteride:

— Şehlâ gozlü Emir! Hele biraz depren yer açılsın!

Dördüncü müşteride:

— Emirim! Öyle yan bakma.. Accık kımıldan. Bey de otursun.

Beşinci müşteri gelince dolmuşçu bağırır:

— Ulan eyri gozlü Emir! Boduğunu yitirmiş ayyı gibi ne bakan... Gotünü kımrat da gelen ağa da otursun!

Bir dolmuş fıkrası daha vardır:

Meşhur hattat Hâfız Osman Üsküdardan dolmuşa biner. Kızkulesi açıklarında elini kuşağına atar, para kesesini evde unuttuğunu anlar. İskeleye yanaşırlar. Kayıkçı:

— Ağam bereket!

Der ama, Hâfız Osmanda para yok.

— Kayıkçıbaşı! Ben keseyi evde unutmuşum.

— Ne olacak? Bizim metelik içine mi oynıyacak?

— Yok! Sana bir harf yazacağım. Bedestene götür, sat, sana kayık parasını öder.

Kayıkçı homurdana homurdana razı olur. Hâfız Osman belinden dividi koyundan da bir âbâdi kâğıt çıkarır, bir (vav) yazar, verir. Kayıkçı paraya kavuşmaktan ziyade merak saikasiyle Bedestene gider. Kâğıdı tellâla verir, hemen bir altına satın alırlar. Lirayı alır, cebine koyar. Ertesi gün bakar ki Hâfız Osman yine geliyor. Uzaktan:

— Gel, bana gel,... Yine bir şey cızıktır! Seni akşama kadar götürüp getireyim!

Üçüncü fıkra da şudur:

Üsküdardan dolmuş karşıya geçiyor. Müşterilerin arasında Yahudi de var. Kızkulesi açıklarında bir şilep görünür. Yahudi telâş eder:

— Memed Ağa... Memed Ağa!

— Ne var ulan bezirgân?

(Devamı 26. sayfada)

4 — Klestakov'un yollandığı temiz şehrin başı ise dertteydi. Bütün elek üstü şahsiyetler valinin odasında toplanmışlardı. Vali, göbeğine kadar teessüre gömülmüş bir tavırla, onlara, kasabaya bir müfettiş geleceğinden bahsetmişti. «Evet beyler», demişti, «Bir müfettiş... Hem de gizlice yollanıyor. Belki günlerce aramızda dolaşacağı halde onu farkedemiyeceğiz. Zaten bunu sezmiştim ben. Rüyamda, domuz gibi besili iki sıçan görmüştüm. Rahatımızın kaçacağı belliydi.»

5 — «İnsan öleceği varsa ölür, iyileşeceği varsa iyileşir» diye tıbbi bir prensip edinerek ilâç paralarını karısının giyim kuşamı için sarfeden başhekime, vali, «Azizim doktor», dedi, «Hastahanenizin havadar olan üst katını otel haline getirdiniz. Hastalar ahırda yatıyorlar. İlk işiniz otel müşterilerini sepetleyip, hastaları oraya yerleştirmek olmalıdır.»

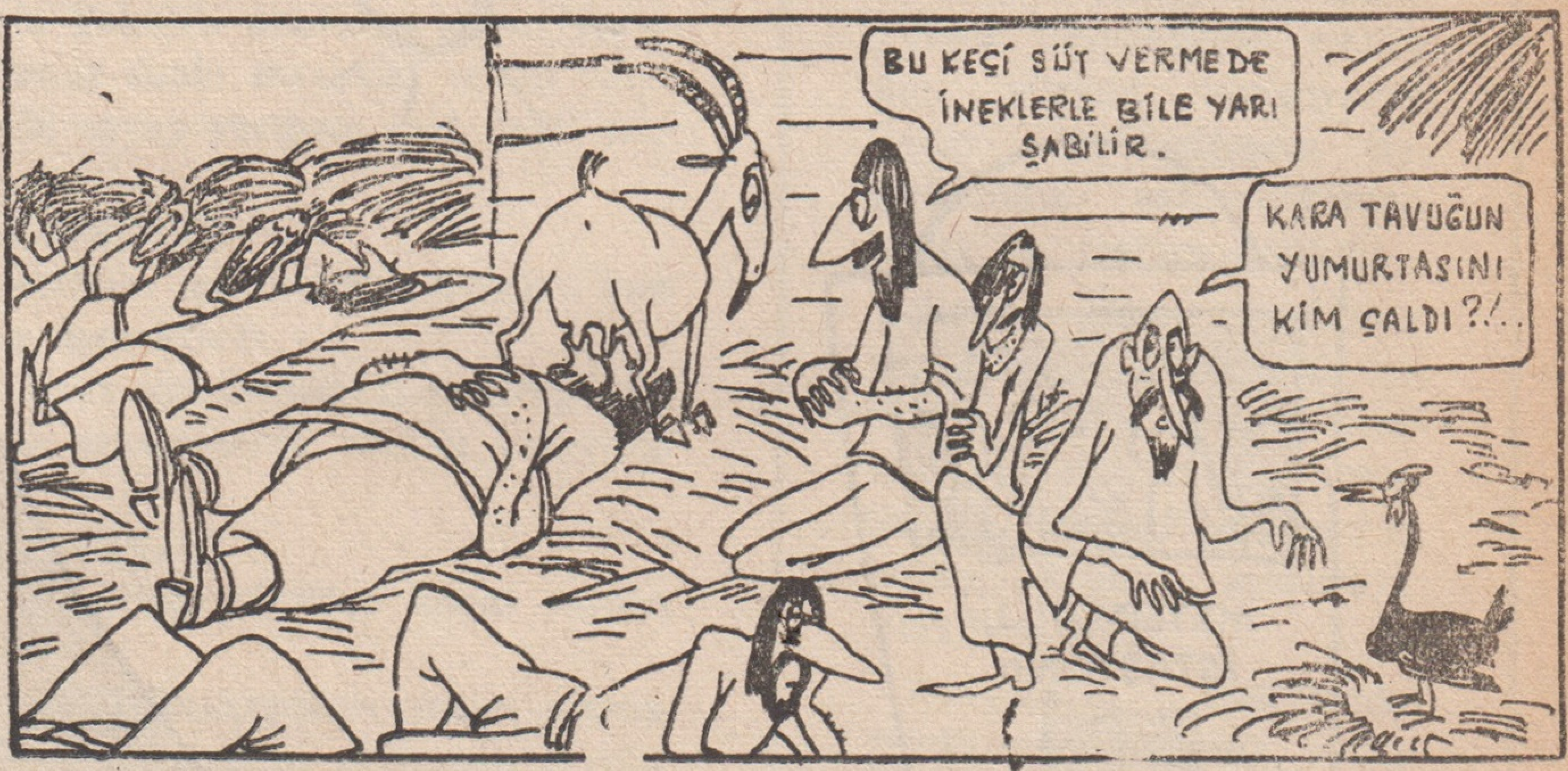

6 — Ahırda yatan hastalar ise, ne müfettişin geleceğinden, ne de valinin verdiği konferanstan habersiz olarak, keçilerin sütleriyle yumurtaları çalmakla meşguldüler. Son günlerde, azraille olan dostluğunu hayli ileriye götürdüğü için kendisine öldü nazariyle bakılan ihtiyar kunduracı bile, hastahanenin bu verimli saatinde canlanıyor, «Köşedeki muhallebici sütü daha pahalıya alıyor» diye akıl veriyordu.

Bu sütunda her tafta bir adamla müşerref olacaksınız...

A AVNİ

Avni halihazırda Kumkapı'da, eniştesi Muhsin Bey'in yanında çalışmakta olan, uzun boylu, gözlerinde otobüse binmekten mütevellit bir ürkeklik bulunan, öğlen yemeklerinde yazın kavun, peynir, ekmek, kışın tahin helvası yiyen, İngilizce isimleri türkçeye çevirip okuyan, mahaledeki çeşmeden su taşırken pijama giyen, karakalem resim büyütür, eniştesine kızdığı zaman bildiği bütün küfürleri eden, sinemada artistleri sık sık alkışlıyan ve tramvay sahanlığında sık sık rastlanan, velhasıl umumiyetle banka ilânı gibi hayvanların taklidini yapmak gibi hünerleri ve pek öğündüğü bir ipekli gömleği vardır.

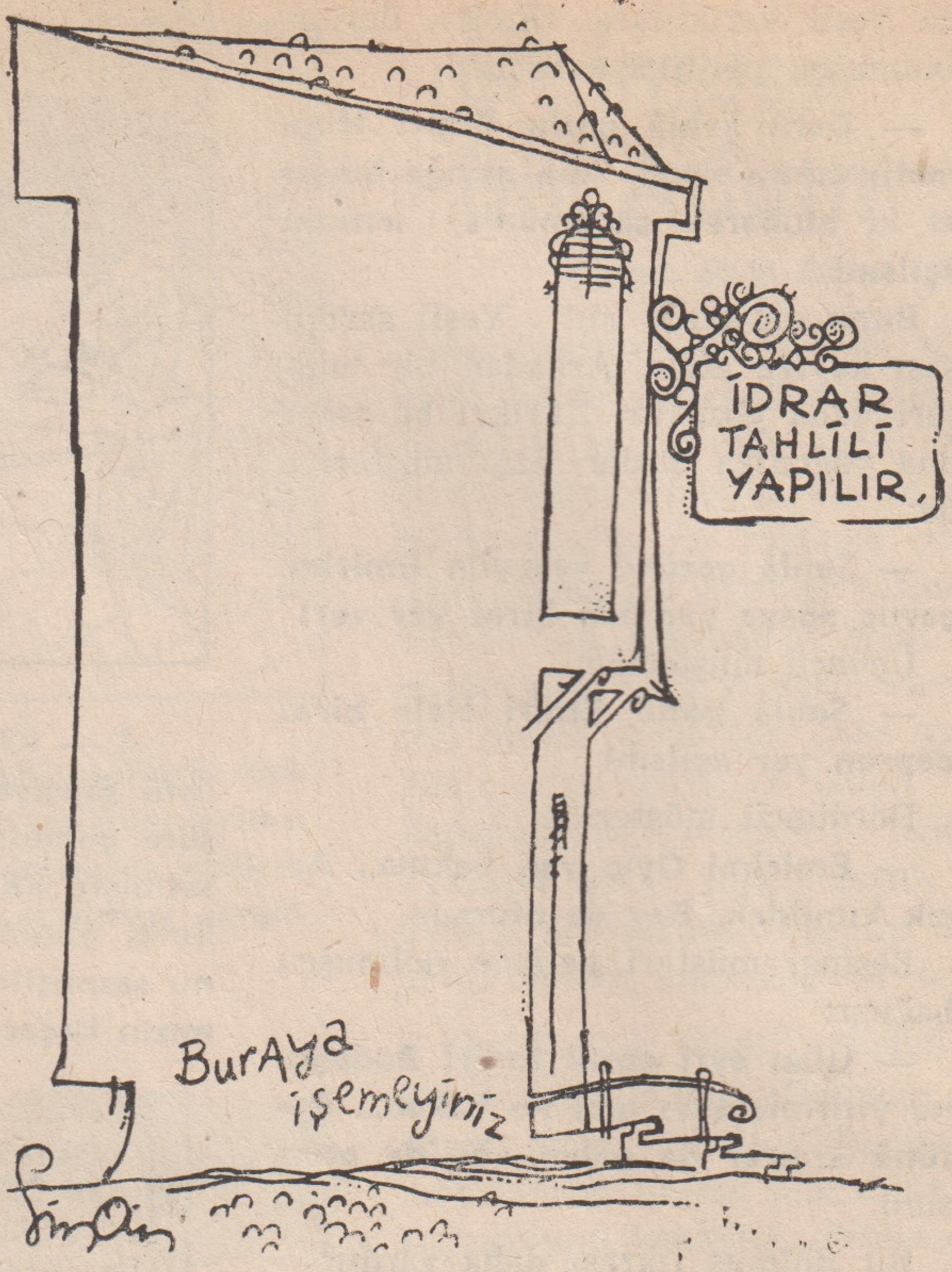

YAZISIZ.

KİM KİMDİR?

Adem: Bizim hanın kahvecisi.
Ahmet Emin Yalman: Tüccar
Nami: Berber
Cengizhan: Babasının oğlu
Mükerrem Sarol: Doğum ve kadın hastalıkları mütehassısı
Fatma Tatari: Ev kadını.
Necmi Rıza: Manifaturacı.
Esma Engin: Ses sanatkârı

Fuat Köprülü: Diplomat
Necip Fazıl Kısakürek: Dâvalı.
Peyami Safa: Muvafık
Hüseyin Cahit: Muhalif
Mithat Dülge: Ehl-i keyf
Şükran Özer: Bilmiyorum.

Ayşe Bânu: Eh, güzel.
Yahya Kemal: Serbest meslek
Celâl Sılay: Şair
Gönül Beyhan: Silvana Manganoymuş (!) (Made in Turkey)
Lütfi Kırdar: Vali
Fahrettin Kerim: Yeşilâycı
Nuri Demirağ: Zengin
Ben: Size ne?

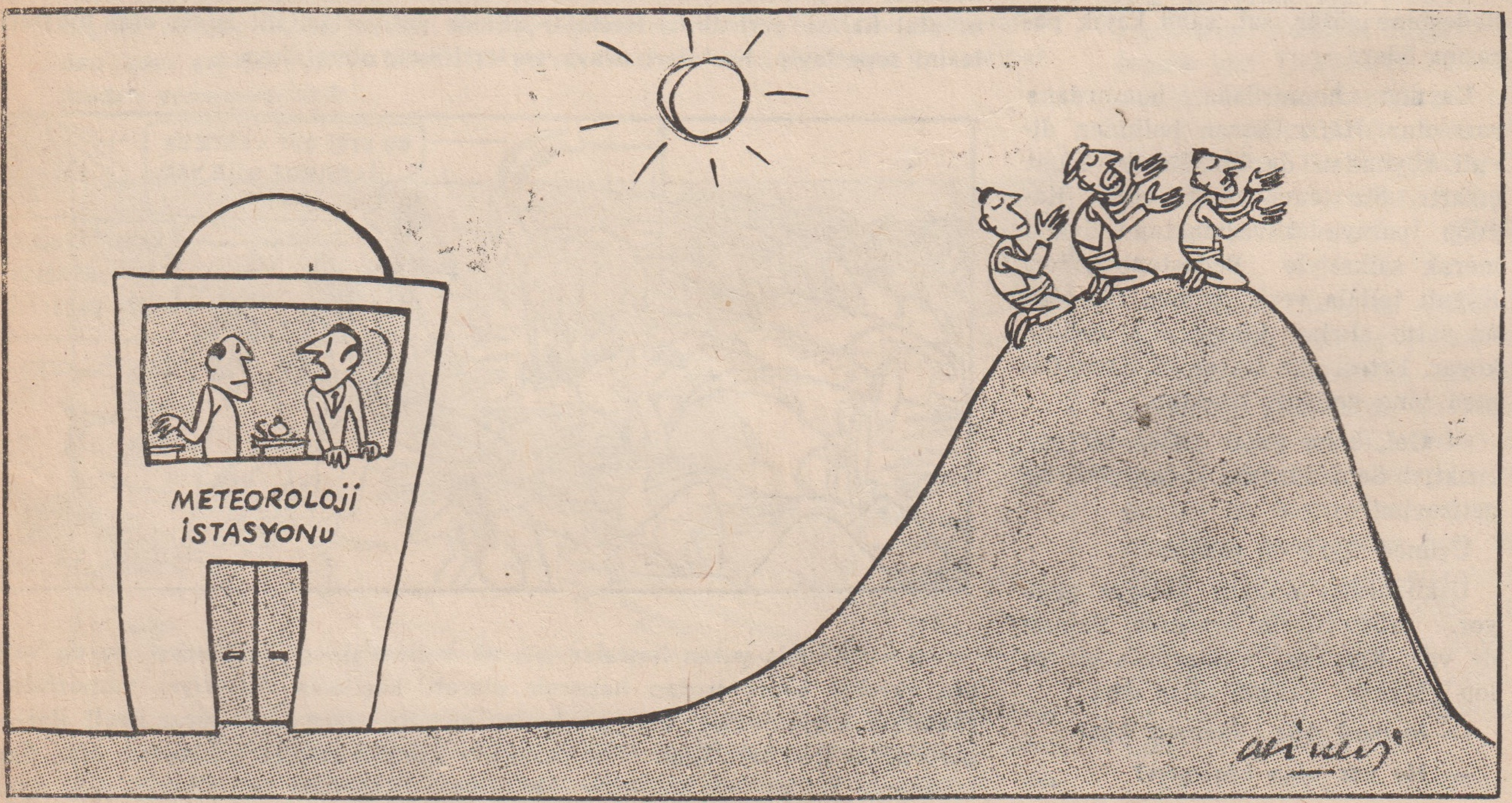

— ANLAŞILAN HAVA BUGÜN YAĞMURLU OLACAK!..

Hayırdır İnşallah!..

Anlaşılmıyacak rüya yoktur. Yeter ki net görünüz. O da olmazsa tekrar görünüz.

A. Yakub Con (Balat): «...Üç arkadaş tam Hilton otelinin kapısından girerken, uzun boylu, ince bıyıklı birisi karşımıza çıkıyor. Bizi baştan aşağıya kadar bir süzüyor. Öteki iki arkadaşımı bırakıyor. Fakat beni içeri sokmuyor. Çok üzüldüm. Acaba, bu rüya ne ifade eder?»

Merak edecek bir şey yok. Rüyanızda her halde kravatsızdınız. Kravatlı iki arkadaşınızı alıp, sizi çevirmişler. Bir daha sefere rüyada da olsa Hilton oteline giderken kravat takın.

Kerim Kara (Van): Rüyamda Adnan Menderesi görüyorum. Hem de her gece.

Yalnız değilsiniz.

Nuriye Ballı (Tarlabaşı): «Rüyamda evdeyim. Hava çok sıcak. Sere serpe yatağa uzanıyorum. Evde kimseler yok. Stor perde inik. Kitap okuyorum olmuyor. İçimde bir sıkıntı var.»

Yâni, sen ne demek istiyorsun?

İsmet P. (Kavaklıdere): «Altın varaklarla kaplı bir koltuğa oturmuşum. İplerle de kendimi sıkı sıkıya koltuğa bağlamışım. Derken birisi gelip, yanlış yere oturduğumu söylüyor. Ben de kalkıp adamı dövüyorum. Yüzü gözü kanıyor.»

Rüyada kan görüldü mü bozulur. Demek o koltuğa hiç oturamıyacaksınız.

İbrahim (Üsküdar): Kahvedeyken yanıma tanımadığım birisi geliyor. Elinde (Vatan) gazetesi var. Uzun uzun konuşuyoruz. Adam hoş sohbet falan ama giderken elimi sıkmıyor.»

Dikkatli olun. Birisi size kalleşlik edecek.

İŞİN İÇİNDEN KENDİ KENDİNE ÇIKAMAZSAN BABANA SOR.
H. MATİSSE

BABANA SOR

S. S.

BANA İKİ METREDEN BİR CEKET ÇIKAR MI?

(K. Fazla) Kütahya: Ben geçenlerde arkadaşım Selâhattinden iki metre kumaş aldım. Ne dersiniz, bana iki metreden ceket çıkar mı?

Biraz müsaade edin. Bu bana sorulan ilk sual olduğu için birden şaşırdım. Bana kalırsa size iki metreden çeket çıkmaz. Hem sizin çeketiniz var. Ceketi ne yapacaksınız? Şimdi önümüz kış onunla bir pardesü yaptırın daha iyi, artan kumaşla da kardeşiniz Yakub'a pantalon çıkar. Çocuğun giyecek bir şeyi yok. İkinci sorduğunuz suale maalesef cevap veremiyeceğim. Sonra benim her sorulan suale cevap vermem şart değil zannedersem.

TÜRK LOKUMU NEDİR?

Mr. Manuel (Liverpol): Sizi rahatsız ettiğim için affınızı dilerim, ben şunu çok merak ettim. (Türk Lokumu ne demektir?)

Önce Liverpol gibi uzak bir yerden bana gönderdiğiniz mektup için teşekkül ederim. Efendim, Türk Lokumu şekercilerde satılan şekerden yapılmış bir genç kızdır.

ASLAN YÜREKLİ RİŞAR

R. Kaymakam (Yalova): Aslan Yürekli Rişar Kudüse hangi yoldan gitmiş, hangi yoldan dönmüştür.

Bu sualiniz tarihçiler arasında bir çok münakaşalara sebep olmuştur. Fakat ben kömürlükte bulduğum bir eski kitaptan sualinizin cevabını verebileceğim.

Rişar Cihangir, Taksim, Dolmabahçe yolu ile Eminönü, Cağaloğlu, Beyazıt, oradan otomobille Kudüse, dönüşte Unkapani yolu ile Taksimden Cihangir'e dönmüştür. Bu seyyahatinin ne kadar sürdüğünü şoförü Polim Hüseyin bütün ısrarlarıma rağmen söylememiştir.

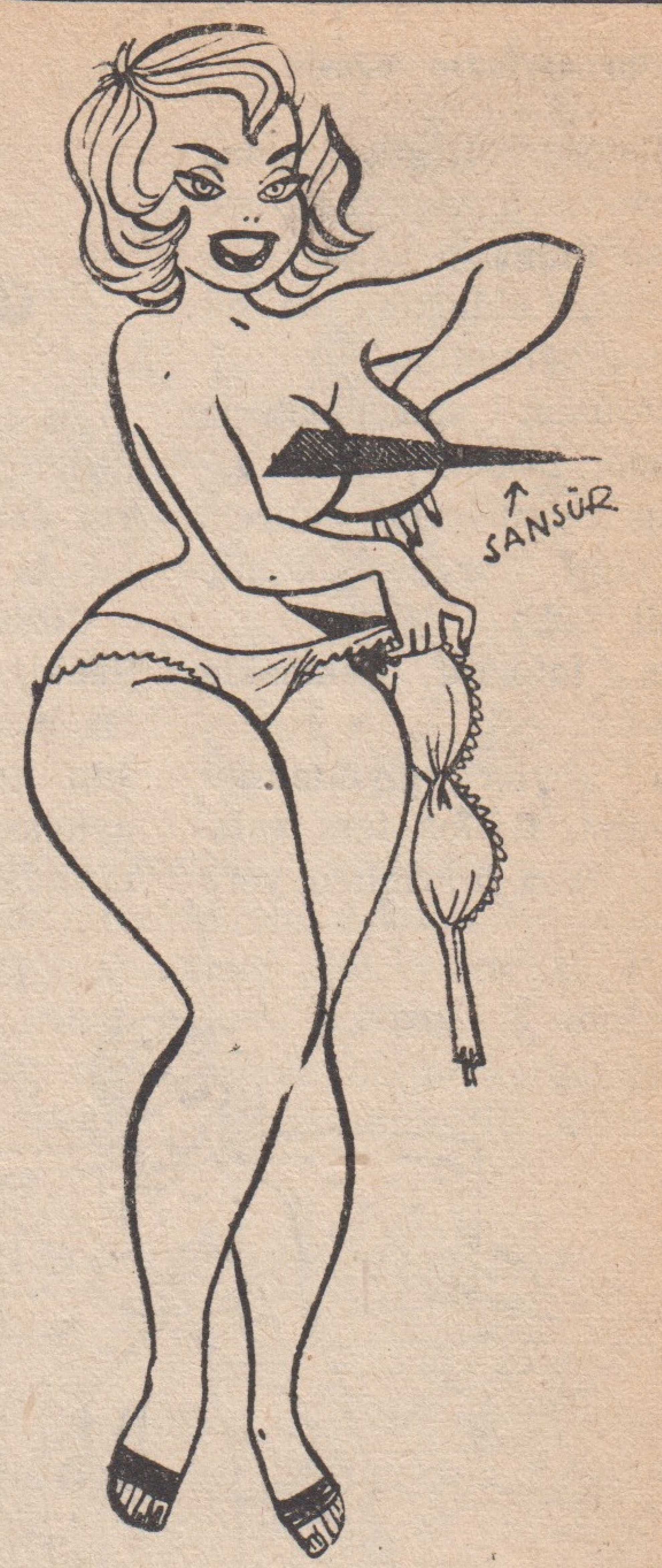

Bir Yıldızla Röportaj

KONUŞAN : YILDIZ AVCISI
FOTOĞRAFLAR : BEDRİ

İlk önce beni, terzisinin hesap pusulasını getirmiş biri sanarak, kendisinin evde olmadığını söyledi.

Her nekadar; bazı yalanların gece elbisesiyle plâja gitmek derecesinde sırıttığını yüzüne vurmıyacak kadar terbiyeliysem de, gözlerimin sağlamlığından bahis ile, içeriye daldım.

Sonra, onun yardımseverliğinden başlıyarak benim mevcut olmıyan hayranlığım da dahil aramızda hiç bir malî münasebet bulunmadığını açıkladım. Yemin ettirdi.

Kavgaların stadyomda, gürültünun radyoda, muhayyer evlenme tekliflerinin mevsimine göre, parklarda yahut sinemalarda

(Lütfen sayfayı çevirin)

(Ön sayfadan dönen)

Bir Yıldızla Röportaj

yapıldığını bilirdim ama, röportajların yapılması için en münasip yerin, yatak odası olduğunu da bu fırsatla öğrendim.

Üzerinde; yanan sobaya rağmen, insanın aklına zatürrie kelimelerini getiren, pek zayıf bir gecelik mümesili vardı.

İşe, fotograf çekmekle başladık.

Bir şeyler giyinmesini söyledim. Galiba ters anlamıştı. Daha üzerinden yere dızlar, rüyalı, okyanusların derinliği falan gibi lâflar da edilebilir.)

Gözleri, uzun uzun daldı. Sanki, sonsuzda birleşecek iki paralelin izdivaç noktasını araştırıyordu. Baktım uyuyakalacak, tutup omuzlarından silkeledim.

RÖPORTAJLARIN YAPILMASI İÇİN EN MÜNASİP YERİN YATAK ODASI OLDUĞUNU DA BU FIRSATLA ÖĞRENDİM

düşen ilk parçada, mani oldum:

— Dergimiz fizyolojik değil, artistiktir.

Fotograf bahsi bitmişti. İlk sualim:

— Sinemayla alâkanız nasıl başladı? oldu.

(Buraya), Lamartin'in kitaplarından alınmış, bir kadın portresi tasviri yazılacaktır. Alâimisema, yıl-

— Lâf söyledik sana. Lütfen dalga geçmeyiniz.

— 13 yaşındaydım, diye başladı. Yakın ahbablardan birinin kulelide okuyan oğluyla sinemaya gittik. O gün bu gündür, sinemaların ya perdesindeyim yahut da locasında...

— Peki, dedim. Mevzuu hatırlıyor musunuz?

Kalbi gıdıklanmışcasına içden bir gülüşle (!):

— Hatırlamaz olur muyum, dedi. İlk çevirdiğim film odur. Sonraki filmlerimin hiç birinde o heyecanı duymadım.

Sansür hakkında ne düşündüğünü sordum. Öyle birisini tanımıyormuş. Tanımadığı kimselere dair de fikir beyan etmezmiş.

(Bu arada, ortaya hane nüfusundan biri daha çıkar. Bu yeni gelen, yıldızın kedisi de olabilir, kocası da... Her iki halde söylenecek lâf aynıdır.)

— Alah bağışlasın, ne kadar sevimli.

— Evet ama çok hırçın. Böyle devam ederse değiştireceğim.

— Okumayı sever misiniz?

— Tabiî. Hem bilirim de. Her akşam gece postası alırım.

— Sinemacılığımızın durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

İçini çekti. Dertli, dertli:

— Vallahi, gene en iyisi (Peri sineması). (Şule) bozuldu, eskisi gibi değil bir de (Nam) sineması var ama hep iç sıkıcı filmler oynatıyor.

Hayatta en çok sevdiği üç şeyi söylemesini rica ettim.

Yalnız bir şeyi severmiş, onun da adını vermedi.

— Peki, neleri sevmezsiniz?

— Bir kere ev sahibimi sevmiyorum. Çok pinti ihtiyar. Sonra, kapıcıyı sevmiyorum. Tembelin biri.

— Yaşınızı sorabilir miyim?

— Tabiî ama söylemem ki...

— Tercih ettiğiniz renk?

— Siyah... Kiri hiç göstermiyor.

— Yeni filmler çevirecek misiniz?

— Gayet tabiî. Benim geçimim bu yüzden. Bir boş vaktinizde siz de gelin. San'atımı yakından görmüş olursunuz.

Nezaketinden daha fazla istifade etmem, saygısızlık olacaktı. Veda edip, çıktık.

(Cenap Şahabettin'den yağmur tasviri... Eğer, hava güneşliyse bir şey icap etmez. İdarehaneye yaya da gidilebilinir.)

YILDIZ AVCISI

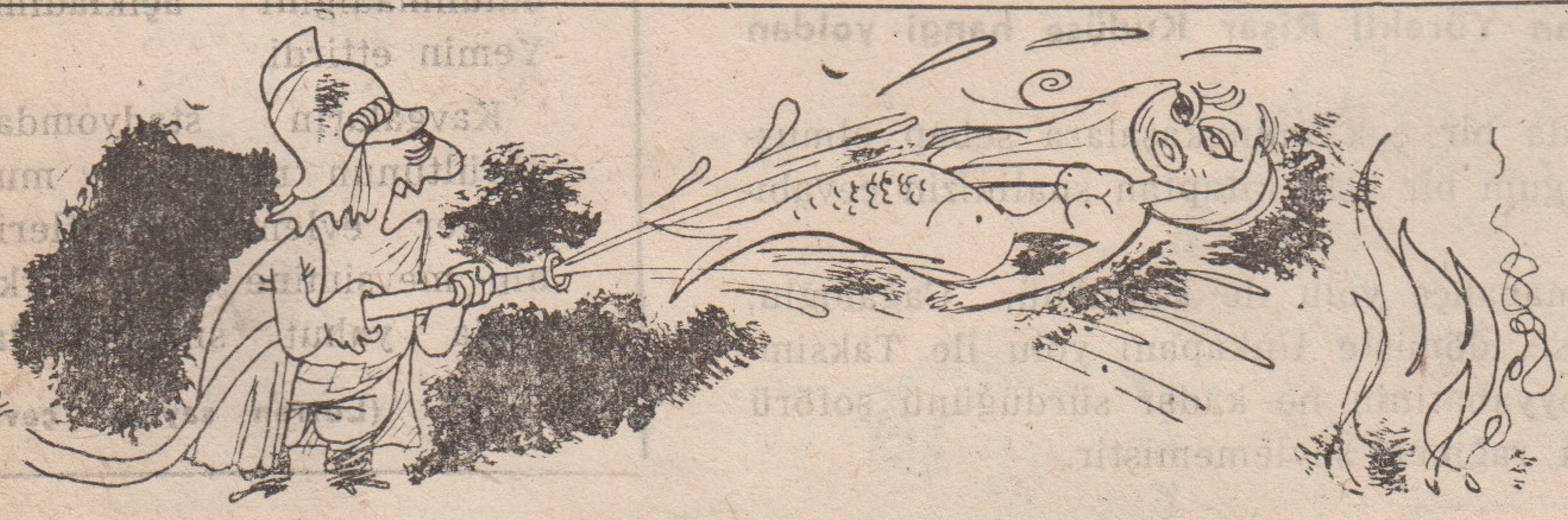

— TUH, ALLAH KAHRETSİN. DEPOYA GENE DENİZ SUYU KOYMUŞLAR...

FIKRA

Sağır ve dilsizler okuluna müfettiş gelecekti.

Müdür, talebeleri topladı. Malûm işaretlerle:

— Müfettiş bey, tek tek hepinizin hatırını soracaktır. O zaman siz de, koluna dokunarak iyi olduğunuzu anlatırsınız, diye talimat verdi.

Müfettiş geldi. Mektebi dolaşırken, bütün hastaların ayrı ayrı «Nasıl» olduklarını sordu. Hepsi birer kere müfettişin koluna dokundular. Yalnız bir tanesi müstesna... Sıranın sonundaki bu adam, müfettişin koluna bir kaç kere vurmuştu.

Müfettiş gördüklerinden memnundu. Okul müdürünü tebrik etti.

— Yalnız anlıyamadığım bir şey var. Herkes koluma bir kere dokunarak, iyi olduğunu anlattı. O talebe, niçin bir kaç kere vurdu.

Müdür, talebeyi hatırlamıştı.

— O mu? Kekemedir efendim.

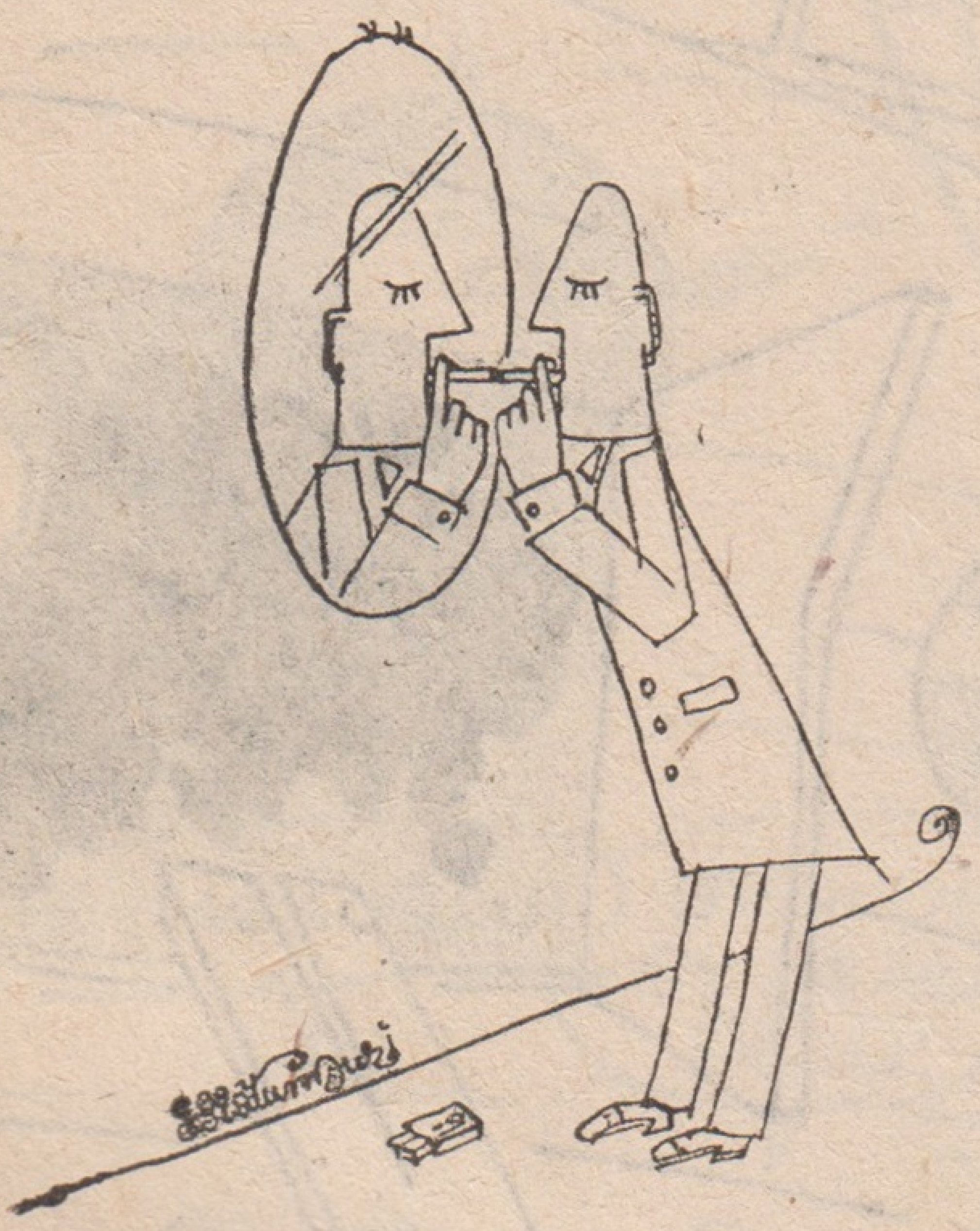

YAZISIZ.

Adnan Veli'den Mektuplar

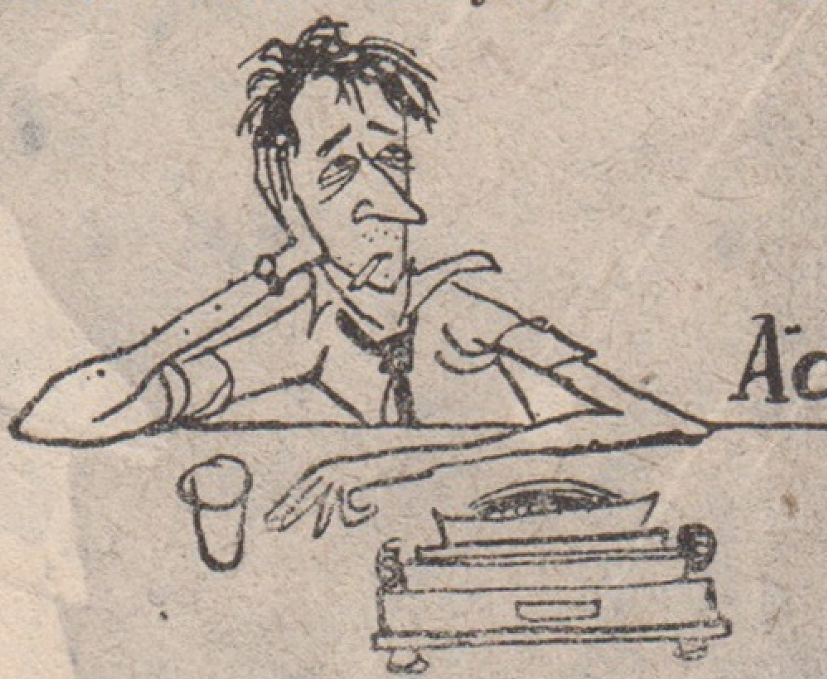

Gardaşım Şaban!

Evvelâ mâsus selâm idüp iki ellerinden sıkarım. İrecep ilen ailesi gardaşıma mâsus selâm idüp iki ellerinden sıkarım. Tefik gilin Haççe'ye, Haççe'nin anası Elif anaya, Elif ana'nın gaynı İprâm'a, İprâm'ın bilâderi Hüseyn'e, Hüseyn'in baldızı Güllü'ye, Güllü'nün efendisi İsmayıl'e, Ismayıl'in gızanı Tahir'e, Tahir'in bacanağı Sülüman'a, Sülüman'ın eniştesi Hakkı'ya, Hakkı.nın babası imam Ramiz efendi'ye mâsus selâm idüp iki ellerinden sıkarım.

Gardaşım Şaban!

Ben Isdanbul'a gelincek, başıma çok bi şeyler geliverdi. Diyne bak...

Tiren ilen istasyona inincek, bafura doğru yörüdüm. Bi argadaşa otelin yolunu danıştım. Sirkeci'yi tarif itti. Bu argadaş, doğru yolu göstetincek ağnadım ki Demokratmış. Sirkeci'nin oteline girdim. Otelin gapısında oturan mal sâbisine didim ki, «Biz esas Isdanbul'u bilmeyik. Emme paramız ziyade olduğundan, masariften gaçmayık.» didim. «Sen bize Isdanbul'un eyi yerlerinin ederesesini şu kâhıta yazıvir» didim. Yazdı. Şiftah anzurut dükkânını yazdıttım. Anzarut dükkânı taslı çeşmenin yanına bitişikmiş. Otelden çıktım. İlkin bi dükkânın camında çok bi eyi gasık bağı gordüm. Amerikan gasık bağsıymış. Bahalı olmasına epeycene bahalı emme, bir kerem dakınacak, ayni seçimi gazanmış gibi, yukardan aşşâ, rahat oldum. Tarladan dönerkene, insan eşşeğe binincek, bu gasık bağsını daktıktan kelli, hüsosi tomofile binmiş gibi oluyo. Ordan çıkıncak, başga bi dükkâna baktım. Herif, camının önüne, bi cansız gadın bacağını dibinden kesip gomuş. İnce çorabını da eyicene geydirmiş. Bacağa bakıncek, içerime bi titreme düştü. Dükkâncıya didim ki, «len bu bacağın üst yanı nirde oğlum?» diyerekten sordum. «Gümrük dairesinde duttular» didi. «Ne gurnaz gümrük dairesiymiş bu? didim, çıktım.

Anzurut dükkânını buldum. Dükkâna girincek para tezgâhının başında bi gadın oturmuş. Ben şinciyedek böyle gözel gadın gordümse, candırma binbaşısı Arif bey beni

(Devamı 26. sayfada)

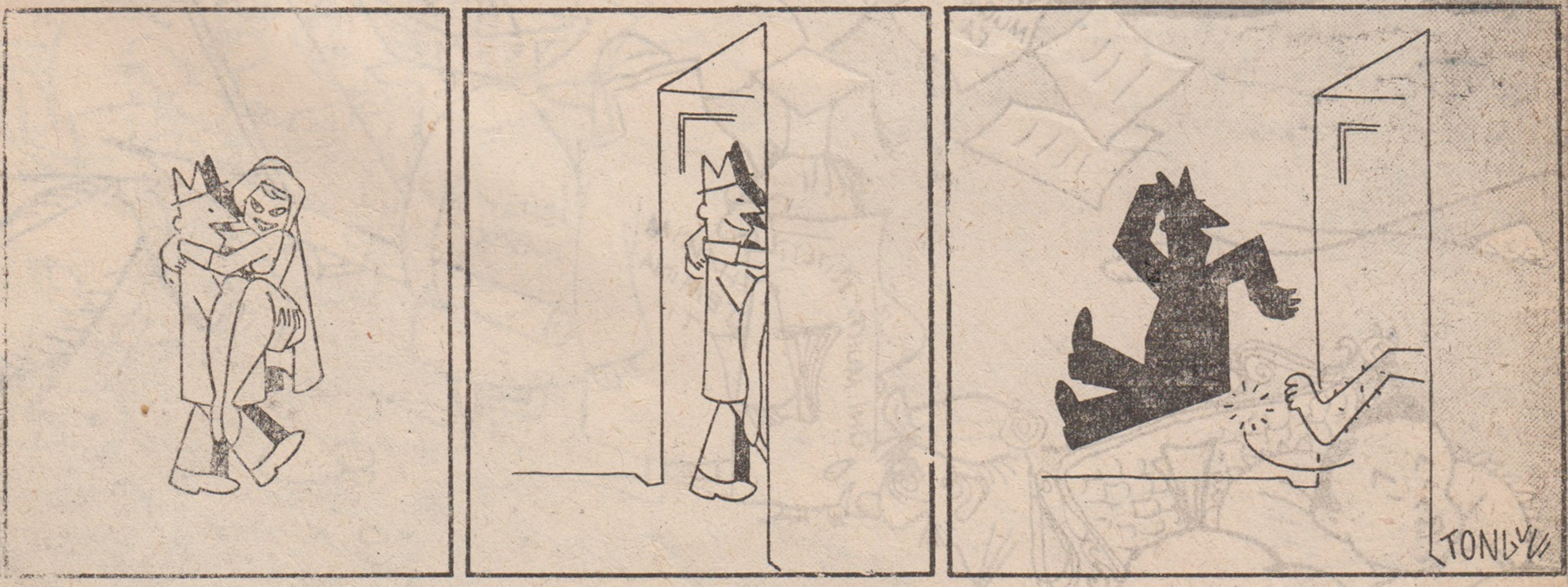

AHMET BEY VE GÖLGESİ

Turhan Selçuk — Oğuz Aral

Hazırlıyanlar
HALİT KIVANÇ TALAYER

HABERLERİ EN GEÇ VEREN ve TARAF TUTAN YEGÂNE SPOR SAYFASIDIR

Fox, Tilki demektir

Samuel Fox, Basketbol Millî Takımımızın 115 kiloluk, 45 numara ayakkabı giyen dev yapılı Amerikan antrenörü Spor Oyunları Federasyonundan ayda 12.000 lira maaş istemiş. Halbuki bizimkiler ona ayda on iki bin bir yana, altı aylık hesap karşılığı eline 6000 liracık tutuşturmayı düşünüyorlarmış.

Birisi merak edip bunu Fox'a sorunca Fox: «Bir hesap karışıklığı» demiş, «ben maaşımı dolar üzerinden hesap ederek; 1000 dolara karşılık doların Türkiye'deki serbest piyasa değeri üzerinden 12.000 lira istemiştim. Halbuki onlar, bizim dolarları liraya çevirmişler. Bütün mesele bu!

Maliye vekilinin istifasına İstanbul - İzmir maçı

Uzun boylu, gözlüklü, zayıfça, mendil cebinde mendil bulunmıyan ortaokuldan torpille mezun olmuş bir şahıs Ankara Palasta bir arkadaşı ile konuşuyordu. Arkadaşı da Uzun boylu, fakat şişmanca, mendil cebinde mendil bulunan, ortaokuldan değil, liseden torpille mezun olamamış bir şahıstı. Yanlarındaki masada oturan göbekli, çıplak kafalı, ayda 2800 lira maaş alan ve ömrünün yarısı İstanbul - Ankara uçaklarında geçen kısa boylu bir zat bu iki arkadaşı dinliyor, sözlerinden bir şeyler kapmıya çalışıyordu. Kısa boylu zatın kulağına çarpan kelimeler cidden müthişti:

«— .... Evet Hasan Polat ..... Bu lâstik...... Çürük canım... Tabiî tabiî akrabasını kayırıyor... Neredeyse kral olacak akrabası...»

«— Olacak değil, oluyor...... Kralı birader...»

«— İstifa etmesi şart.»

«— Bütün gazeteler «istifa et» diye haykırıyor zaten...»

«— Azizim ...... bir mecliste Hasan Polat ......İstifa etmekten başka çaresi yok...»

«— Bu lâstik ...... İşi böyle çürük çıktığına göre... Akraba kayırmanın... İstifa, istifa...»

Kısa boylu zat hemen vestiyere koştu, gri tüylü paltosunu aldı ve sokağa fırladı. Az sonra kendi gibi 2800 lira maaşlı arkadaşlarının yanındaydı. Fefes nefese hikâyeyi nakletti:

«— Bizim Hasan Polatkan lâstik işini becerememiş. Hem de bu işte akrabasına iltimas yapmış. Akrabası bu yüzden kral olacakmış. Zaten bütün matbuat da istifasını istiyormuş.»

Hemen karar verildi: «Hasan Polatkan lâstik işinde akrabasına iltimas ettiği için istifa etmelidir!»

Ve nitekim Polatkan bu görüşmeden kısa bir zaman sonra istifasını verdi.

Halbuki bu istifaya sebep yoktu. Hâdise tamamen bir yanlış anlamadan doğmuştu. Zira Ankara Palasta kısa boylu mebusun kulağına çarpan sözlerin aslı şöyle idi:

«— Futbol işlerimiz çok bozuldu. Evet, Hasan Polat da kıviramadı bu işi.. Bu, lâstik topla mahalle arasında çift kale oynamıya benzemez ki.. Çürük canım, bu takım da çürük.. Portekiz maçını atlatsa bile Fransızlara ne yaparız? Tabiî tabiî Hasan Polat akrabasını kayırıyor. Baksana yeğeni Beşiktaşlı Nazmiyi milli

YAZISIZ.

M Ü J D E

Geçen sene oynanan Türkiye (A) — Fransa (B) millî futbol maçının en taze haberlerini gelecek sayıya yetiştirmek ümidindeyiz.

HER HAFTA 100.000 OKUYUCUMUZA
1.000.000.000.000.000 LİRA VERİYORUZ

Maçları tahmin etmekle ayrıca 8 bahçeli ev, 9 apartıman katı, 18 dükkân, 25 kiralık kat, 55 gelinlik kız kazanabilirsiniz.

İştirak için kupon kesmek, kupon doldurmak, kupon yollamak zahmetine de katlanamıyacaksınız.

Sadece ve sadece
GELECEK HAFTAYI BEKLEYİNİZ.

DİKKAT

FUTBOLCU!

TOPA BÜTÜN KUVVETİNLE VURURKEN, DÖVİZSİZLİKTEN YENİ TOP İTHAL EDİLMİYECEĞİNİ DÜŞÜN!

sebeb oldu !

takıma seçtirdi. Nazmi filvaki iyi oyuncu amma, neredeyse kral olacak...»

«— Olacak değil, oluyor... Şimdiki halde gol kralı değil mi Nazmi?»

«— İstifa etmesi şart.»

«— Bütün gazeteler spor sahifelerinde «istifa et» diye haykırıyorlar zaten..»

«— Azizim geçenlerde arkadaşlarla bir mecliste Hasan Polat bahsi açıldı. Herkes istifa etmekten başka çaresi olmadığına hükmettiler.»

«— Canım bu lâstik topla arsada mahalle maçı yapmıya benzemez ki.. Akraba kayırmanın üzerinde durmuyoruz. Nazmi hakkiyle oynuyor amma, Polat istifa etmelidir, istifa..»

Maliye Vekili Hasan Polatkan bu sözlerden çıkan dedikodu üzerine istifa etti.

Fakat Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Polat ayni gün basına beyanat verdi: «İstifa etmek niyetinde değilim!.!»

Eğer İstanbul karması İzmire karşı on bir kişilik takım çıkarabilseydi, iki tüccar Ankara Palasta belki de o konuşmayı yapmıyacak ve binnetice Maliye Vekili de koltuğundan olmıyacaktı.

YAZISIZ.

Vallahi Billâhi Doğrudur

★ Bir Amerikalı gazetecinin: «Güreşçi ile boksör karşılaşsa ne netice olurdu?» sualine, bir okuyucu şöyle cevap vermiş: «Bahis güzel, fikir enfes. Hepsine eyvallah. Fakat bir sual: Erkekle kadın güreşse acaba netice ne olur, hiç bunu düşündünüz mü? Suali bu şekilde sorsanız daha enteresan olmaz mıydı?» Mecmuanın ertesi haftaki nüshasını alanlar, «R.A. ya» başlığı altında şöyle bir yazı görmüşler: «Şahsen tecrübe ettiğim için sormaya lüzum görmedim. Ama siz bilmiyorsanız söyliyeyim: Neticede erkek tuş oluyor.» Tabiî, bu cevaptan, sualin sahibinden başka kimsenin bir şey anlamadığını ilâveye lüzum yok.

Bu Haftaki Lig Maçları

RUSYA'da:

Bu hafta yalnız kupa maçları oynanmış ve aşağıdaki neticeler alınmıştır:

Kızıl Yıldız 1 - Kızıl Ordu 0, Kızıl Birlik 3, Kızıl Parti 2, Kızıl Klüp 5, Kızıl Spor 1, Kızıl Gençlik 6, Kızıl Takım 1.

ÇİN'de :

Bu hafta yapılan maçlarda alınan neticeler şunlardır: Tung - Ping - Sen 2 - Cun - Çin - Çen - Kim 0, Ring - Rung - Rang - Rong 3, Ping - Çung - Kim - Suk - Tok - Aç 2, Çan - Gay - Şek 4, Pir - İnç - Yok 1, Sen - Gol - Sok 0, Tut - Top - Tut 9.

YAZISIZ.

hayk mammer
YAZAN VE ÇİZEN: OĞUZ
İSMİM HAYK MAMMER.. DEDEKTİFİM.. 1,95 metre BOYUNDA 95 KİLO AĞIRLIĞINDA BÜTÜN PİLİÇLERİN KESİLDİĞİ BİR VÜCUDA MALİKİM... ARKADAŞLARIM (SAĞOLSUNLAR) ARADA SIRADA YAKIŞIKLI BİR HERİF OLDUĞUMU SÖYLERLER...
O AKŞAM GENE KORKUNÇ MACERALARIN VERDİĞİ YORGUNLUĞU DİNLENDİRMEK İÇİN 150 gr. BEYAZ PEYNİR 250 gr. TURŞU YARIM EKMEK VE UFAK BİR ŞİŞE RAKIMI ALMIŞ EVE DÖNÜYORDUM...
TAM BU SIRADA BURNUMA GAYET İYİ TANIDIĞIM BİR KOKU ÇARPTI... YILDIRIM GİBİ ATILDIM..
BU BİR BALIK KOKUSUYDU... BALIK ETİNDE BİR PİLİÇ TORİK KIZARTIYORDU...
-BU ZAVALLI MÜDAAFASIZ HAYVANCIKLARI KIZARTMAK GÜNAHTIR DEDİM...
- ÇOK ROMANTİKSİNİZ...
- TABİİ.. ROMAN KAHRAMANLARI ROMANTİK OLUR..
- HADİ ARTIK YATALIM MI?
- HADİ ...
BU PİLİCİ DE BÖYLE TAV ETMİŞTİM...
ERTESİ SABAH UYANDIĞIM VAKİT SEVGİLİM YANIMDA CANSIZ YATIYORDU...
YUMRUĞUMU SIKARAK-ULAN HERGELELER DİYE GÜRLEDİM HEM BALIKLARI YÜRÜTÜRSÜNÜZ HEM DE ZAVALLI KIZCAĞIZA KIYARSINIZ HA... ALACAĞINIZ OLSUN!
ETRAFTAKİ İPUÇLARINI BULMAK İÇİN DERHAL FAALİYETE GEÇTİM... BULDUĞUM İPLERİ İLERİDE UÇLARI İŞE YARAR DİYE CEBİME ATTIM.
HAFTAYA: hayk insan avında......

KİMSE ALINMASIN. İŞBU VAK'A BUNDAN 30 YIL ÖNCE GÜNEY AMERİKADA CEREYAN ETMİŞTİR

Hikâyemizin cereyan ettiği tarihlerde, Bolivya'da iktidar bir kabare dansözünün kalbinden farksızdı. Gün olur, 12 saat içinde bir kaç defa sahip değiştirirdi. Nitekim bir gece, yataklarına Don Camillo Perez'in ömrüne dua ederek giren (La Paz) halkı, ertesi sabah, başında Don olmıyan Manuelo Herrara iktidarına göz açtılar. O günleri gören ihtiyarların söylediğine bakılırsa, bu iktidar boyunca, Bolivya'da yaşıyan kimselerin açabildikleri tek şey de gözleridir zaten.. Manuelo Herrara'nın parlak istikbali daha çocukluğunda etrafındakilere âşikâr olmuştu.

Diktatörün Ölümü!

Anlatan : **Alplâçin**
Resimler : **Oğuz Aral**

Doğumiyle annesinin, yaşamasiyle dd 16 yıl sonra babasının ölümüne imkân hazırladı.

Rivayete göre, babasının ölümüne sebep, beraber çıktıkları bir avdaki kazadır. Maamafih, bazı kimseler asıl sebep diye Manuelo'nun babasına olan muhabbetinin derecesini gösterirler.

Bu parlak politik şahsiyetin hikmet-i hükümeti yeni yeni vergiler ihdas edip, av tertipleriyle sürüp gidiyordu. Bu arada Bolivyalılar ona olan bağlılıklarını çeşitli yollardan ispata çalıştılar.

Bir keresinde attıkları bomba patlamadı. Tabiî bunda yegâne suçlu bizzat Manuelo Herrara idi.

Çünkü inhisarlar nâzırlığı da, bütün diğer nezaretler gibi onun tarafından temsil ediliyordu.

Bir defasında da, geçeceği köprünün ayaklarını kestiler. Bu da netice vermedi. Zira Manuelo, oturmuş olduğu içki masasında rastladığı çok eski tarihli bir testi şarabı seyahata tercih etmişti.

Bolivya'da hayat, üstüste gelen iki cebir dersi kadar tatlı bir hal almıştı. Bunun çaresi yoktu. Manuelo'nun iktidarı güneş gibi mutlak ve ebedî görünüyordu. Aynı zamanda da, bir (Yale) kilidi sağlamlığında idi. Bolivyalılar işi Allaha bıraktılar.

Fakat Diktatörün ve hafiyelerinin kiliseye karşı gösterdiği yakınlık, halkın Cenabı Hakka dilediği gibi yalvarmasına fırsat vermiyordu ki...

Manuelo Herrara hayatta iki şeyi severdi: Parayı ve atları.. Onun indinde kadın geri plândı. Tıpkı en yüksak dağları fon olarak kullanan rejisörler gibi..

Bir gün, beyaz atına binmiş, şehrin sokaklarında dolaşıyordu. Gözüne bir çift tarak, bir şal ve beyaz bir keçi ilişti.. Taraklar, kızın başında, şal omuzunda, keçi de arkasındaydı.. Kızın adı Carmen'di.

Manuelo, onu sarayına davet etti. Carmen akıllı kızdı. Meşhur adaşı gibi, onun da kanı yangınlı, vücudu kıvrak ve zekâsı keskindi. (Hayır) dese de, hiç bir şeyin değişmiyeceğini biliyordu. Razı oldu. Manuelo, atları unutmuştu. Artık, sadece Carmen'i ve parayı seviyordu.

Bolivya'nın havasına bir şeyler olmuştu. Sanki oksijen bitmiş gibi, herkes nefes darlığı çekiyordu.

Halkın, vergi ödemekten, ellerinde kala kala bir kimlik cüzdanları kalmıştı. Toprakla tek alâkaları ise, yere düşen gölgeleriydi. Memleketin ileri gelenleri toplandılar:

— Bu böyle devam etmez, dediler.

Akıllarına son bir çare olarak Carmen geldi. Ne de olsa, halkın arasından çıkmıştı. Onların halinden anlardı. Araya adamlar koyup, gizli bir konuşma yaptılar. Carmen'e hâli pürmelâllerini açıkladılar.

— Ocağına düştük. Bir şeyler yap, diye yalvardılar.

Carmen, biraz düşündü:

— Kolay, dedi. Manuelo'yu, sizin için sadece bir hâtıra haline sokarım. 15 gün müsaade edin..

Sevindiler. Fakat şaşkınlıkları daha fazlaydı:

— Ama Sinyora Carmen, bu adam şeytan kadar kurnazdır. Biz de denedik. Bomba, kurşun, bıçak, zehir.. Hepsini denedik. Hepsinden de kurtuldu.

(Devamı 26. sayfada)

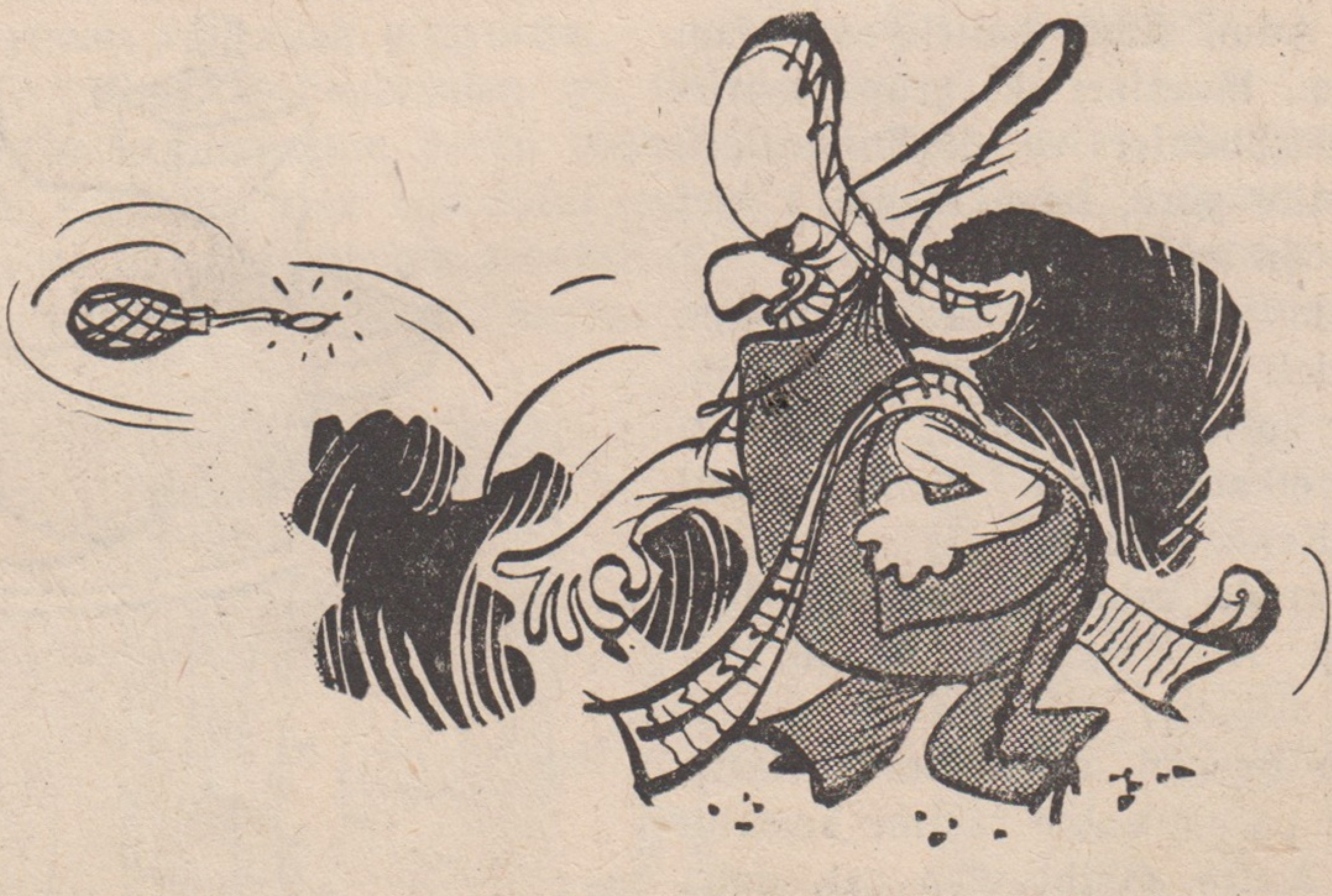

(LA PAZ) HALKI MANUELOYA MUHABBETLERİNİ MUHTELİF YOLLARLA İZHAR ETTİLER.

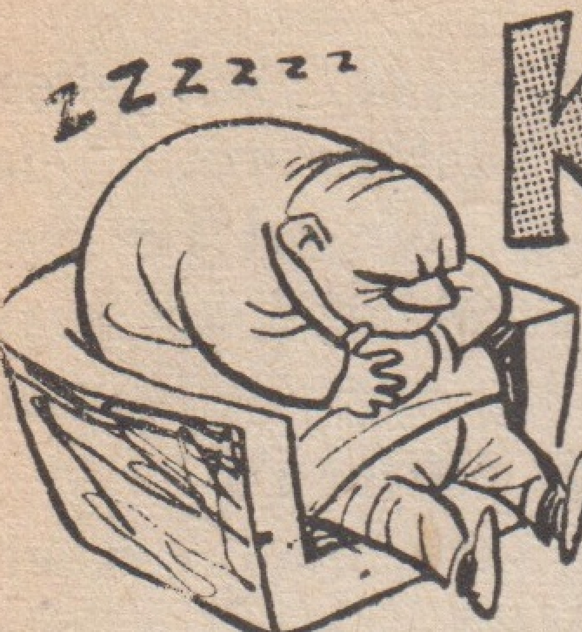

KOLTUKÇUNUN Rüyası

YAZAN: DOLMUŞÇU ALPLÂÇİN
RESİMLER: BEDRİ KORAMAN

Herkes rüya görür. Gece bekçileri bile. Fakat renkli rüyalar, yalnız üç meslek (!) erbabına mahsustur.

1) Define arayanlar, 2) İdealistler, 3) Âşıklar.

Hikâyemizin konusuna esas olan rüya, alelâde siyah - Beyaz bir rüyadır. Sansür heyetinin dalgınlığına gelmiş bazı filmler kadar terbiyevî veya her kısmında üç beş kişinin ölümü pahasına insanı oyalıyan 30 kısımlık Amerikan filmleri gibi öğretici değilse de, gene de ilgi çekici.. Ümit ederiz ki, siz de öyle bulacaksınız.

★

Hangi mânada alırsanız alın, koltukçuluk yorucu meslektir.

İnsanların, rahatlık mefhumu hakkındaki telâkkileri çok değişiktir. Sonra, oturdukları koltuğa göre de farkeder. Mesleği yutmuş olsanız, altın varaklarla kaplasanız, bir dişçi koltuğunu kimseye beğendiremezsiniz. Sinema koltuklarının gıcırdamaması gerekir.

İdare meclisi âzalarına veya herkangi bir genel müdüre yapacağınız koltuk ise, yatak kadar rahat olmalıdır.

(Huzur koltuk yapım ve tamir evinin) sahibi İrfan efendi, çarşı içindeki mağazasında oturmuş düşünüyordu. Adını şimdi hatırlıyamadığım bir âlim, insanları iki grupa ayırırmış: Düşünenler ve düşüncesizler.. Bu tasnife göre, İrfan efendi 1 inci grubun ön saflarına düşerdi.

Akşam yaklaşmıştı. Kalfa ve çırak gideli hayli zaman oluyordu. İhtiyar koltukçu, kapaklı, altın cep saatini çıkarıp baktı. Yediye yirmi vardı. Kendi kendine:

— Nerede kaldı bu adamlar, diye söylendi. Artık gelseler de şu koltukları alsalar..

Böyle derken, döşemeleri değişmiş üç parçalık bir takımı kastediyordu. Malın sahibi olan zat, daha öğle vakti telefon edip, onları almak için adam göndereceğini söylemişti. Dükkânın kapanma saati yaklaştığı halde, ne gelen vardı, ne giden..

Mağazada, bu üç parçadan ayrı olarak, bir tuvalet taburesi, orta halli bir divan, deri kaplı bir sandalye, şık ve gösterişli bir koltuk daha hazır bekliyordu. Günün yorgunluğu, İrfan efendiyi derin bir gevşekliğe doğru itmekteydi. Muvafık bir gazeteci gibi kendisini bıraktı..

İlk önce yanlış duyduğunu zannetmişti. Hayır, yanılmıyordu. Konuşan vişneçürüğü kumaş kaplı tuvalet taburesiydi.

Soğuk ve yapmacık bir tavırla:

— Oh, diyordu. Bu biçimsiz yerden kurtulacağım için, o kadar memnunum ki.. Benim ait olduğum ev nerde, burası nerde? Sonra, hanımımı da göreceğim geldi. Bu koca şehirde onun kadar güzel, onun kadar kibar bir kadın daha bulamazsınız. Üzerime oturduğu zaman bir tuhaf olurum. Ağaç kısımlarım tutuşacak zannederim.

Yayları tamir edilmiş ihtiyar divan:

Bu duygu benim de yabancım değil, dedi. İyi bilirim.

Tuvalet taburesi, küçümseyen bakışlarla divanı süzdü:

— Sen o zevki nereden tanıyacaksın? Hanımım saçlarını omuzlarına döker, iri yeşil gözleri aynadaki aksinde saatlerce taranır. Teni kumaşıma değdikçe gıcıklanırım. Ne saadet, düşünün bir kere, Kimse benim kadar ona yakın olamaz.

Divan, kalın, boğuk sesiyle onun sözünü kesti:

— Atma yahu, kocası yok mu bu kadının?

— Rica ederim, bana hitap ederken daha nazik olunuz. Evet, kocası var. Ama bir koca ne demektir? Alt tarafı bir koca işte.. Benim kadar onun sırlarını bilemez.

Deri kaplı, ciddî tavırlı sandalye sordu:

— İsmi ne hanımının?

— Gülperi.

Öteki üçü birden bir hayret çığlığı attılar.

Tuvalet taburesi merak etmişti:

— Kuzum, ne oluyor size? Nesi var yâni bu ismin?

... TENİ KUMAŞIMA DEĞDİKÇE GICIKLANIRIM.

Siyasi Ata Sözleri

A

★ Armut ağacından, muhalif iktidardan uzağa düşmez.

★ Armudun sapı, muhalefetin çöpü var.

★ Aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık, tükrüğü yutarsam siyaset.

★ At binenin, kılıç kuşananın, koltuk uyukluyanın.

★ At binicisini, halk adayını tanır.

★ Atta karın, iktidarda burun.

★ Ateş böceğini görse yangın sanır muhalefet yapar.

★ Atılan oy geri dönmez.

★ Ayıpsız iktidar arayan iktidarsız kalır.

İlk önce divan cevap verdi:

— Hanımını ben de tanıyorum. Bizim evin sahibi, hanımının şoförüdür. Hani söylemiştim ya, senin hissettiğin o ateşi, gıcıklanmayı falan bizde biliriz diye.. İşte o dalga.

Bozulan tuvalet taburesinin bir parça tutkalı yere düştü.

— Peki, siz?..

Ağır başlı, kelli felli deri sandalye hayâl kırıklığını açığa vuran bir sesle:

— O bayan benim de yabancım değil. Ama şahsan bir alâkamız yok. Haftanın muayyen günü idare heyetimizin toplantılarına geldiği zaman bana şöyle bir ilişir.

Ötekiler sordular:

— Sizin vazifeniz resmi midir?

— Hayır.

Sonra, sıkıla sıkıla ilâve etti:

— Üç senedir, (Himayei ahlâk) cemiyeti merkez idare heyeti odasındayım.

Uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra kanape, yün kumaş kaplı şık ve züppe koltuğa döndü:

— Belki bu bayanı siz de tanıyorsunuz?

O, boğuk bir kahkaha attı. Sesi sevimsiz ve çatlak çıkıyordu:

— Hem de hepinizden iyi. Gerçi benim bulunduğum yerde boşboğazlık yapanları pek sevmezler amma, ne de olsa, hiç biriniz yabancı sayılmazsınız. Evet, Gülperi hanımı kimse benim kadar yakından ve iç yüzüyle tanıyamaz. Ben de onun odasındayım.

Tuvalet taburesinin vişneçürüğü kumaşı hiddetinden morarmıştı:

— Yalan söylüyorsunuz. Eğer odasında olsaydınız sizi tanırdım.

Koltuk kayıtsızdı:

— Kızmayınız şekerim. Ben onun evindeyim, demedim ki, Şehrin meşhur iş kadınlarından (Kibar Berrin) hanımın evindeyim ben.

Millet şaşırmıştı.

★

Tabii, İrfan efendiyi dalmış olduğu uykudan, kapanma vaktinin geldiğini haber veren çarşı bekçisinin uyandırdığını söylemeye lüzum yok

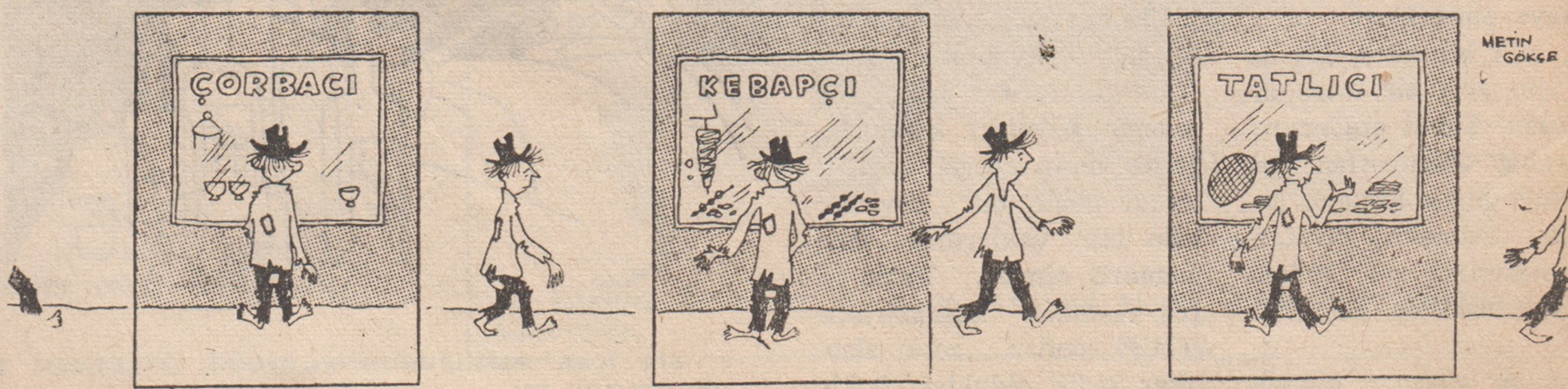

— Bu eğlenceli bir roman mı?

— Bayım, bu tıpkı hayata benzeyen bir romandır. En eğlenceli gibi göründüğü bir anda belki çok acıdır ve hakikaten de pek neşeli..

— Kâfi, kâfi! Anladık. Zahmet etmeyin.

— İçinde aşktan, meşkten bahis bahis var mı?

— Var bayan. Fakat, belki sizin istediğiniz derecede değil. Son günlerde bu çeşitten o kadar çok roman çıktı ki, artık söylenecek söz kalmadı. Hele tarihe ün salmış zamparaların hayatlarından, aynı cinsler arasındaki münasebetlerden bahsetmeğe hiç lüzum yok; bunlar çoktan bıkılmış, eskimiş mevzulardır. Hayat bir garip aşk sahnesi oldu; yalnız, şu son altı ay içinde on bir babanın öz kızlarına âşık olduğunu, dört kaynananın da damatlarına deli gibi vurulduğunu gördük. Neyleyim ki, umduğunuzu bulamıyacaksınız. Sayın millet vekili Maşu aşk işlerinde müşkülpesent değildir; ama, hakkı da yok değil?. Ne yapsın başını kaşıyacak vakti yoktur. Dilediğiniz gibi bir roman olmadığı için özür dilerim, bayan.

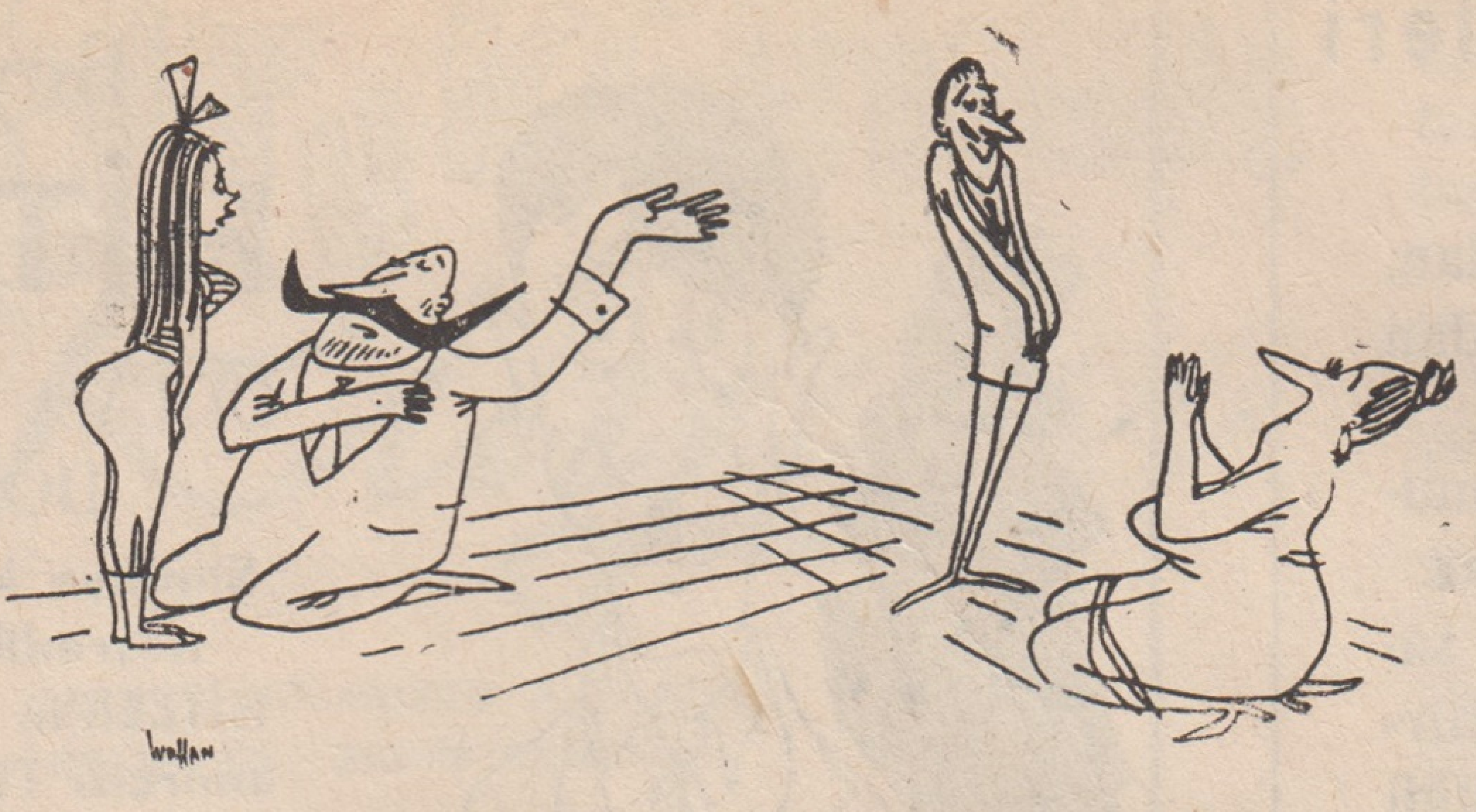

HAYAT BİR GARİP AŞK SAHNESİ OLDU...

— Öyle ise, ciddî bir siyasî roman?

— Aman efendim, rica ederim! Bendenizi güldürmeyiniz! Bir şey hem sayisî, hem de ciddî olabilir mi? Bu bir millet vekilinin hikâyesidir.

— Hangisinin?

— Çok rica ederim, isimlendirmeğe çalışmayın. Bu kitapta adı geçen şahıslarda bazı kimseleri tevehhüm etmek on paralık fayda vermez. Bu romanda sırları çözecek bir anahtar bulacak değilsiniz. Burada ne şimdiki millet vekillerimizin, ne de içinde bulunduğumuz olayların münasebeti vardır. Bu düpedüz bir karikatürdür.

— Elbette bir gayesi olacak? Her hangi bir partiyi hicvetmek için yazılıyor değil mi? Doğru söyleyin hangi fikri müdafaa ediyorsunuz?

— Bayım, eğer okurken vicdanınızın sesini dinlerseniz, bunların hiç birinin bahis konusu olmadığını göreceksiniz. Maşu'nun fikirleri vesveselerinden daha az ehemmiyetlidir. Politikacıların işledikleri budalalıklara, Fransız orta sınıfını da iştirak ettirmek lüzumunu duydukları andan itibaren, bir orta sınıf siyasetinin acemilikleri, saçmalıkları büyültülmüş portresini yapmak icap ediyordu. Bu kukladan başka bir şey değildir. Bunda benim bir suçum var mı?

— Bir kukla mı? Peki bu kadar yüksekten konuşabilmek için siz kim oluyorsunuz? Bir salâhiyetiniz var mı?

— Evet bayım, var! Ben bir vergi mükellefiyim ve her gün «Resmî Gazete» yi okurum. Siz de benim gibi bir vatandaşsınız. Maşu'yu okuduğunuz zaman bana hak vereceksiniz. Şuna eminim ki, romanın daha hırpalayıcı olabileceğini ve benim insaflı davrandığımı anlıyacaksınız.

SAYIN MİLLETVEKİLİ MAŞU

Yazanı André Dal

FRANSANIN KANI. MECLİSİN DEHLİZLERİNDEN AKIP BOŞANIR

Ortada ölüm halinde bir insan bulunduğu için, ilk anda hüzün veren, fakat bir icra memurunun kuyruğu titretmesi bahis mevzuu olduğundan dünyanın bayram etmesi lâzımgelen sahneler.

Şişeler sesizce birer birer, sonra, ikişer ikişer girmişlerdi. Doktor Bernvil'in ilk ziyaretlerinde, hastanın baş ucunda terbiyeli terbiyeli oturuyorlardı. Sonra, birden işi azıttılar; odaya kısmı külliyeriyle akın etmeğe başladılar. Aynı malı bir kaç kısma bölüp, ayrı ayrı şeylermiş gibi satmağa kalkan bakkalların sersemce zekâsiyle hareket eden eczacıların durup dinlenmeden piyasaya sürdükleri ol'lu, il'li, al'lı bir sürü ilâç şişesi için ayrı bir masa lâzım oldu. Şimdi şişeler rahat rahat oturuyorlar ve önlerindeki bir kavanoz kapağının ardından mantardan miğferleri ve etiketten kalkanlariyle gözlüyorlardı...

Evet bir adamın ölümünü gözlüyorlardı.

Adamda ilk göze çarpan sanki denizde bir tahta parçası gibi uzanmış kazazede eleriydi. Sonra, entarinin düğmesiz kol kapaklarından fırlayan iki sıska kolu kaplamış kıllar, suratı bir yosun gibi saran sakallar, şimdiden bir kuru kafa olmak yolunu tutmuş bir baş ve Tuluz'ların dedikleri gibi, «İcra memuru bay Maşunun tükürülecek ağzı» görünüyordu.

Lâf buraya gelmişken bir iki şey söyliyelim:

Herkesin her hangi bir şekilde hayatını kazanacağı ve hattâ servet yapabileceği böyle bir devirde, hâlâ bir çoklarının icra memuru olması, bunların göz yaşından başkalarının çektiği acıdan zevk alan birer sadik oldukları hakikatini ortaya çıkarır.

Evet icra memuru bir sadik'tir. O, kirli yazı odalarında, köhne masaların üzerinde, tozlu dosyaların arasında her gün bir zavallı aileyi yutarak zevkini tatmin eder. Onu heyecandan titreten zevk vasıtaları da şunlardır: Renkli ödeme emirleri, ihbarnameler, harçlar, korkudan gözleri dönmüş bir zavallı hıçkıra hıçkıra ağlayan bir çocguk, darma dağın edeceği yemek odası takımı, kaldırımda göreceği koltuk.

İcra memurunu canavarlar tasnifinde ahtapot ile sırtlan arasına korsanız, onlara büyük bir iltifatta bulunmuş olursunuz.

İstemiye istemiye bahsettiğim Maşu, bu cins mah-

BİR İCRA MEMURUNUN KUYRUĞU TİTRETMESİ BAHİS MEVZUU İDİ...

AMERİKADA PARTİCİLİK

Hoca talebeye sorar:

— Bu güzel okulu kim yaptırdı?

— Başkan Truman.

— Bu asfalt yollar kimin eseridir?

— Başkan Trumanın.

— Peki... Ağaçları kim büyütür, çiçeklere kim koku verir?

— Tanrı!.

Arka sıralardan biri bağırır:

— Atın şu Cumhuriyetçiyi dışarı!.

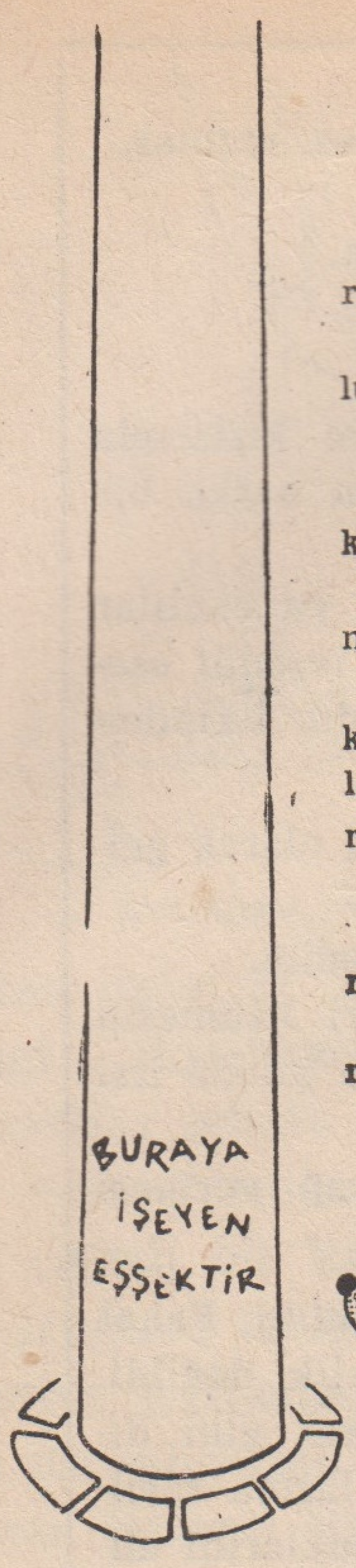

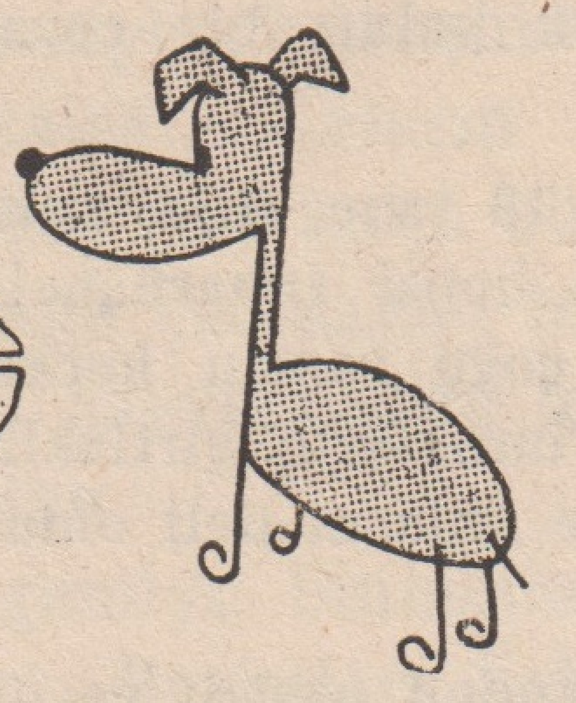

YAZISIZ.

BİT PAZARI

Derleyen : Eskici

Tatlı söz yılanı bile deliğinden çıkarır ama, ben, sayın Menderes'in tatlı tebessümüne karşı mukavemetimin zayıf olduğunu zannetmiyorum. Peyami Safa

(Tenkid ve İyi Niyet
13/12/1955
Milliyet

—«o»—

Ben aklımdan müştekiyim
Şu yirminci asırda
Varsa aklını beğenen şair
Parmak kaldırsın da göreyim
Eğer şiir benim yazdıklarımsa
Hele şair de benim gibi yarımsa
Şiire de şaire de ELVEDA!..

Rüştü Çetin
Toprak

Not: Şair (!), İçel mebusudur.

—«o»—

İki yıldan beri aranan bir yük vagonu garip bir tesadüf eseri olarak nihayet ortaya çıkmıştır. Devlet Demiryolları teşkilâtına bir tamimle kayıp vagonun aranması bildirilmiş hiç bir tarafta yük vagonuna rastlanmadığı gibi bir aralık da Türkiye hudutları dahilinde böyle bir vagonun mevcut olmadığı kanaatine varılmıştır.

Tercüman — 11/12/1955
Sıvas (Hususi)

—«o»—

Fakat Gönül Bayhan'ın sancısı devam ediyordu:

— Evinizde termofor var mı? dedim. Koysanız.

— Termosifon yok efendim. Onun yerine şofben koymuşlar. Bu müteahhitler işte böyle...

C. Bayhan'la konuşma
I. Kerim - Yeni Venüs
Sayı 11 — 26/11/1955

lûkatın en üste gelenlerinden biri idi. Eğer kanun menetmemiş olsa, çoluğu çocuğu yataklarından sürükleye sürükleye çıkararak, eşyayı pencerelerden atarak sanatını geceleri icra ederdi. Tuluz'da onun ürkek adımlarla duvar diplerinden sıyrılarak bir felâket doğurmağa doğru kaydığını gördükleri zaman, ihtiyar kadınlar haç çıkarır, bir tehlike sezen köpekler kalkık ayaklarını indirmeden çişlerini keserlerdi.

Fakat, şimdi Bay Maşu bunların hiç birini yapacak durumda değildi. Kuyruğunu titretiyordu. Altmış beş yıl batak ve çirkef içinde geçmiş bir hayat, termometrenin cıvasını patlatacak bir ateş meydana getiren bir veremle sona eriyordu. Son treni kaçırmamak için nefes nefese koşan bir yolcu halinde idi.

(Devamı var)

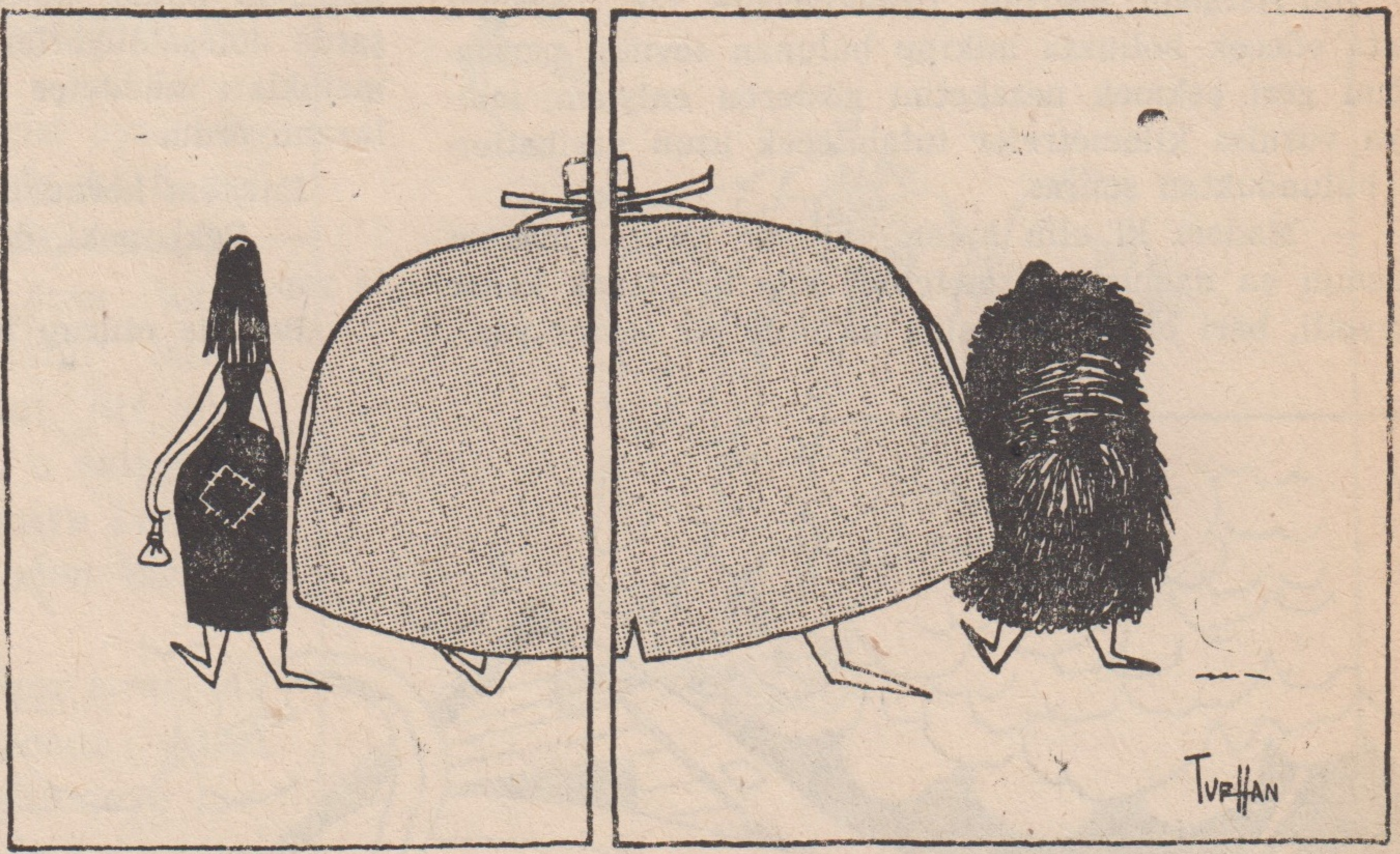

KARISI VE METRESİ

TAŞ DEVRİ

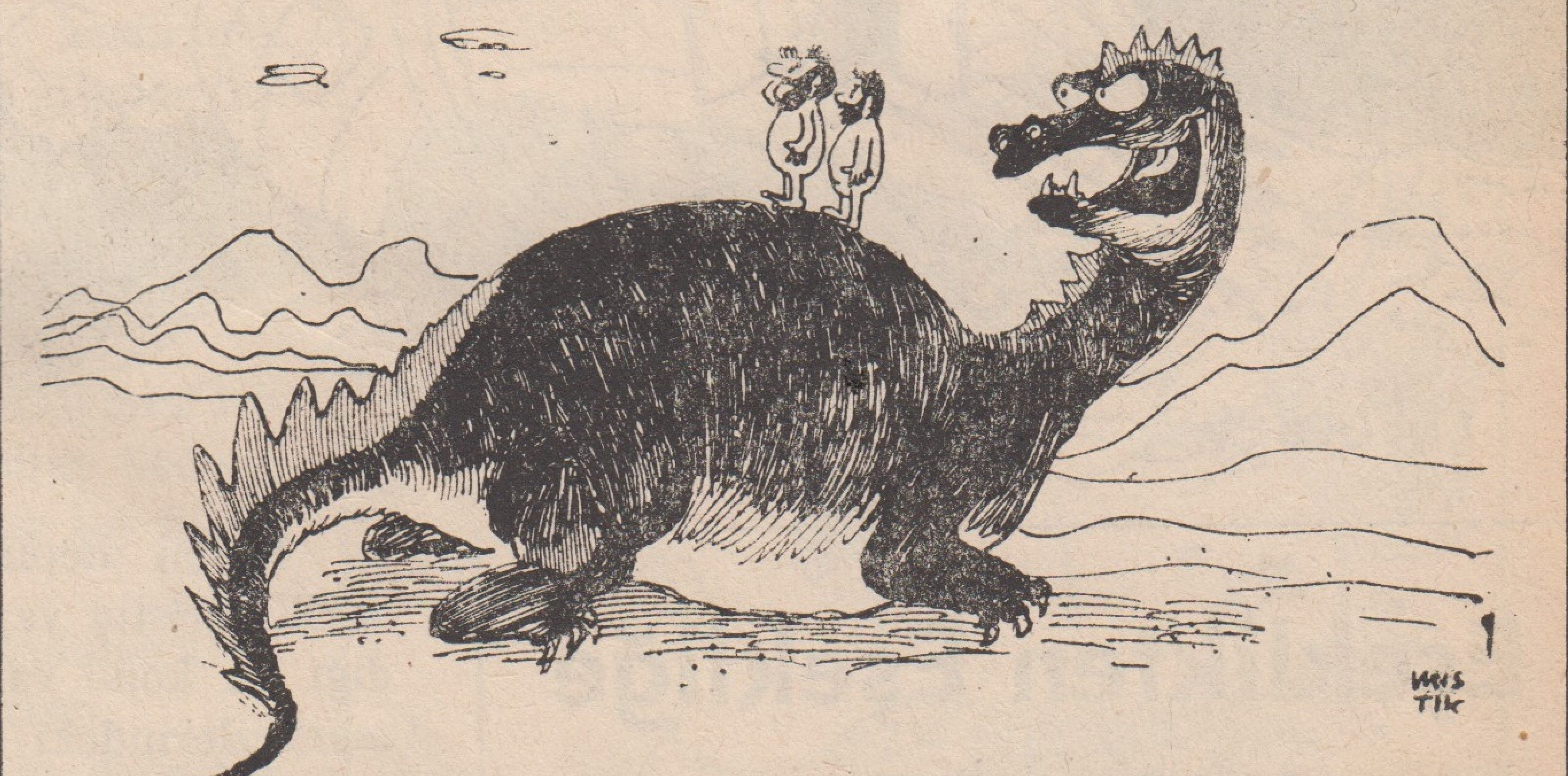

— KORKMA BE YAHU. ETRAFTA CANAVAR FALAN OLSAYDI BU TEPEDEN GÖRÜRDÜK.

ÖNSÖZ

Limon limondur, her yerde ekşidir. Enişte de enişte. Oldum olası tatsızdır. Eğer Tanrı size de bir kız kardeş yahut teyze falan verdi ve zavallının biri de kalkıp onlarla nikâh dairesine gitmek gibi bir budalalık yaptıysa iyi bilirsiniz. Adamcağız ya aldığı hatunla birlikte bütün aileyi beslemekten. ya da kardeşinizle aynı yorganı paylaşmaktan ötürü garip bir gurur duyar.

Bizimki de, teyzemi almak ve dalbudağı fazla olan şeceremizdeki 47 kişilik ufak bir kadronun levazım müdürlüğünü yapmanın üstünlüğünü hissettiğinden, işaret parmağını suratımın ortasına dayayarak:

— Sen bir tembelsin, dedi.

Kendisine, sözlerini dinleyebilmem için gözümün çıkarılmasının hiç bir fayda sağlamıyacağını, parmağını her hangi bir tarafıma sokmadan da konuşabileceğini hatırlatıp:

— Ben tembelliğimden şikâyetçi değilim, cevabını verdim.

Eğer ailemdeki 46 canlının aç kalmasından korkmasaydım böyle yumuşak bir şekilde konuşmaz, yer yüzünün bütün eniştelerine ders olacak sert bir harekette bulunurdum.

Hatırlatmam üzerine, tırnaklarında bir orduyu hasta edecek bollukta mikrop bulunan sevimli parmacığını geri çekmek nezaketini gösteren eniştem, metroya vurulsa kilometreler tutabilecek uzun nasihatlerde bulunduktan sonra:

— Madem ki elin kalem tutuyor, dedi, madem kalemin en namuslu hizmetçileri bile ayartacak kadar kuvvetli, bari ondan faydalan da otur bir şeyler yaz. Hizmetcilerden başkaları için bir şeyler yazmak... Bu fikir çekici geldi bana.

— Peki, dedim, bir deneyelim bakalım.

— Ne yazacaksın.

— Hayatımı.

O da, hayatımda haylâzlıktan, mahalle kızlarıyla düşüp kalkmak ve okullardan kovulmaktan başka bir olay geçmediğini söyledi.

— Sevgili enişteciğim, dedim, malûm ya canlılar yer yüzüne bir kaç defa gelirler. Garip bir tesadüf eseri bana eski yaşadığım hayatlar malûm oldu. İlkinden başlayıp sırayla onları yazacağım.

— Asaletine bakılırsa ilk defa bir kıral olarak geldin her halde.

— Hayır ilk gelişim eşek olaraktı, dedim.

— Belli, cevabını verdi ve böbrekleri üşümesin diye kendine yün çorap ören teyzeme bizim ailede irsi bir delilik olup olmadığını sordu.

Kadıncağızın şaşırarak yalnız bir cevap vermesi korkusuyla:

— Çok değil, sadece 19 tane, diye atıldım. Fakat merak etmeyin, bunların hepsi tımarhanelik değildi. Babamla büyük amcam, çoğu zaman herkes gibi dışarda dolaşabiliyorlar ve insanların gırtlaklarına sarılmadıkları müddetçe kimse onların deli olduklarını anlayamıyordu.

Eniştem korkuyla boynunu okşadı ve:

— Peki, peki, diye homurdandı, nasıl bilirsen öyle yap.

Ben de oturup hatıralarımı yazdım.

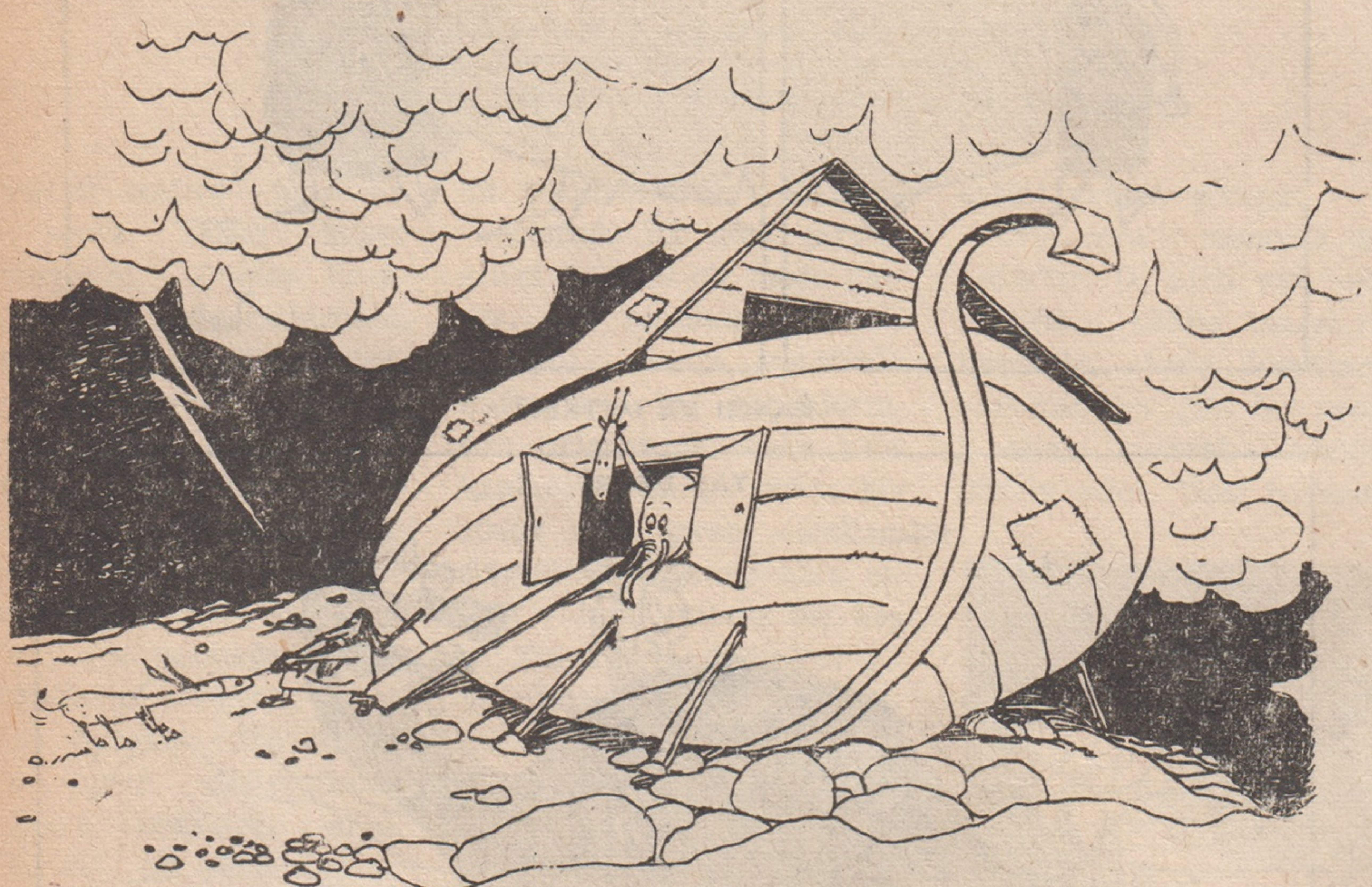

Ve Rab Nuha dedi: Sen bütün evindekilerle gemiye gir, çünkü seni önümde bu nesil için salih gördüm. Bütün yer yüzü üzerinde zürriyetlerinin sağ kalması için, kendine her temiz hayvandan erkek ve onun dişisi olarak yedişer ve temiz olmayan hayvanlardan, erkek ve onun dişisi olarak ikişer, göklerin kuşlarından da erkek ve dişi olarak yedişer alacaksın. Çünkü ben yedi gün sonra, yer yüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım, yapmış olduğum her yaşayan şeyi toprağın yüzü üzerinden sileceğim. Ve Nuh, RABBİN kendisine bütün emrettiğine göre yaptı.

Tekvin, Yedinci Bab.

Eşeklikten Eşekliğe

YAZAN: BÜLENT ORAN
RESİMLER: TURHAN SELÇUK

Resmi hepiniz görmüşsünüzdür. Hani bir karikatüristin yapıp da bir sürüsünün faydalandığı bir konu vardır. Resim şöyledir. Elektrik merkezlerindeki ölüm alâmeti farikası kuru kafaların yanı başında bir şerare çizilidir. İşte gök yüzünde, o şerareye benzeyen bir şimşek... Sonra, Rübensin tombul kadınlarının butlarını an-

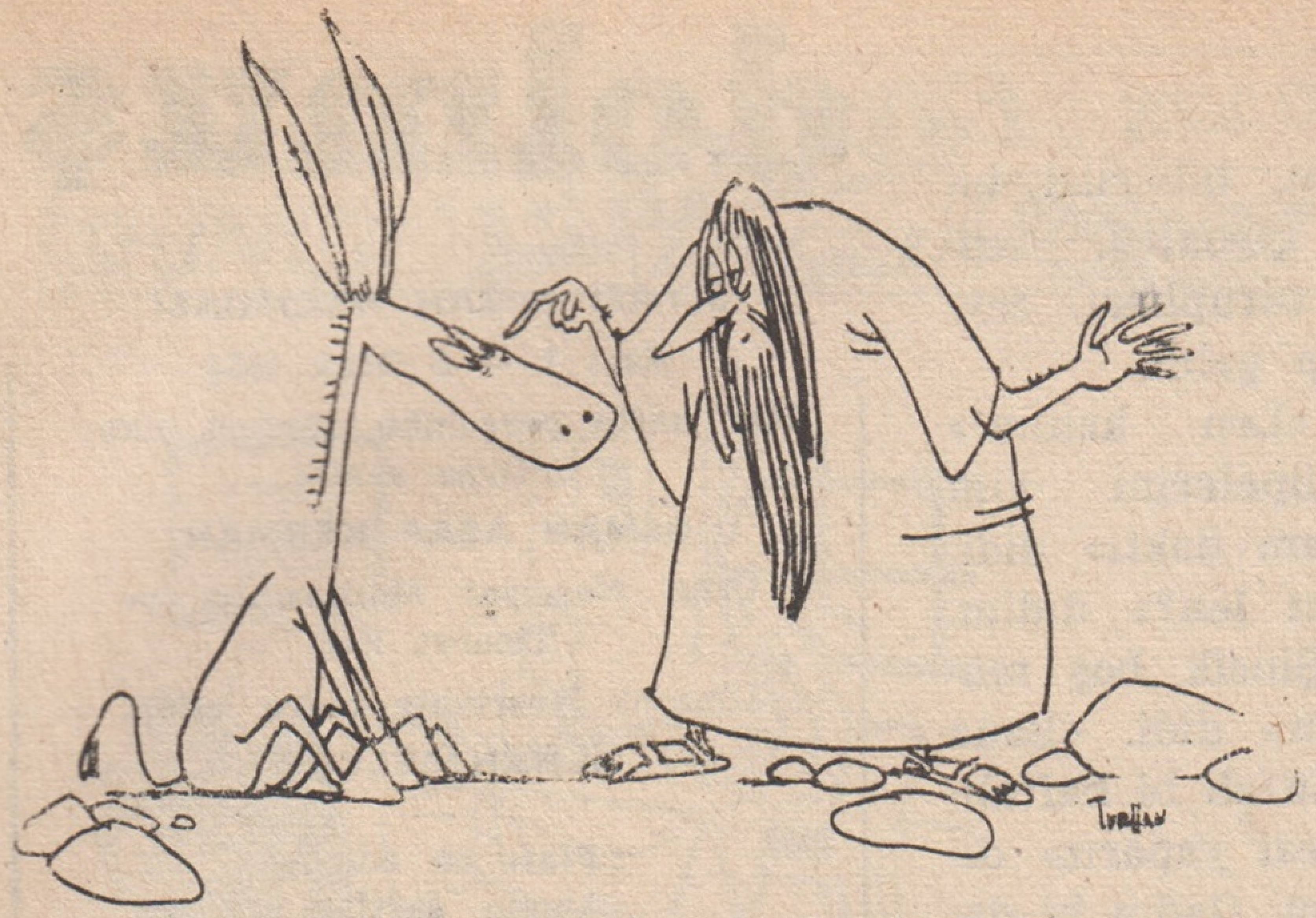

— EVLÂDIM, NEDEN GELMEK İSTEMİYORSUN?

dıran bulutlar... Yağmuru gösteren iğik bir kaç çizgi... Romatizmaları sızlatan bu rutubeti fazla atmosfer içinde Nuhun, o havuzda bile binilmeye cesaret edilemiyecek meşhur gemisi... Gemiye dayalı bir kalas... Kalasın kara tarafında kuyruğunu dikmiş ve ırkının bütün inatcılığıyla içeriye girmemeğe çabalayan bir eşek, öte yanda ise yılmadan hayvancağını içeri çekmeğe uğraşan Hazreti Nuh...

İşte ben, gemiye binmemek için ayak direten o eşektim. Başkaları hakkımda kötü düşünürlerdi, belki de bana koca kafalı, uzun kulaklı yahut inatçı mahlûk derlerdi ama kazın ayağı öyle değildi. Ben, insanlar dahil bütün hayvanlardan daha ileri görüşlüyüm. Bir sürü haşaratla birlikte gemi adı verilen o salaşpura binmek akıl kârı değildi. Gemi gemiye benzese bile inadımın en önemli sebeplerinden biri de eşimle aramın açık oluşuydu.

Evlenmeden önceki aşk hayatımız sırasında melekleri dahi kıskandıracak derecede güzel huyları olan sevgilim, kafamın düşünmeye mecali bulunmadığı yorgun bir anımda, kendini bana eş olarak kabul ettirmek açıkgözlülüğünde bulunmuştu.

Ben, evlenmenin mahzurlarını kestirecek kadar zekâsı olan bir eşektim. Buna rağmen kadının fendine kurban gitmiştim. Daha bal ayımız bile bitmemişken, sevgili karıcığım:

— Ben artık çalışamam, madem evlendik bana bakmağa mecbursun, diye diretti.

Kendisine hayatın müşterek olduğunu izaha kalktımsa da bir türlü anlatamadım. Sadece:

— Ben kadınım, diyor, başka bir şey bilmiyordu.

Eninde sonunda, tembelliğini kadınlara verilmiş ilâhi bir hak olarak kabul ettirdi.

Ben çalışıyorken o nalları dikip debeleniyor, karnını güneşin sıcağında ısıtıp duruyordu.

(Devamı var)

Berberler ve İnsanlar

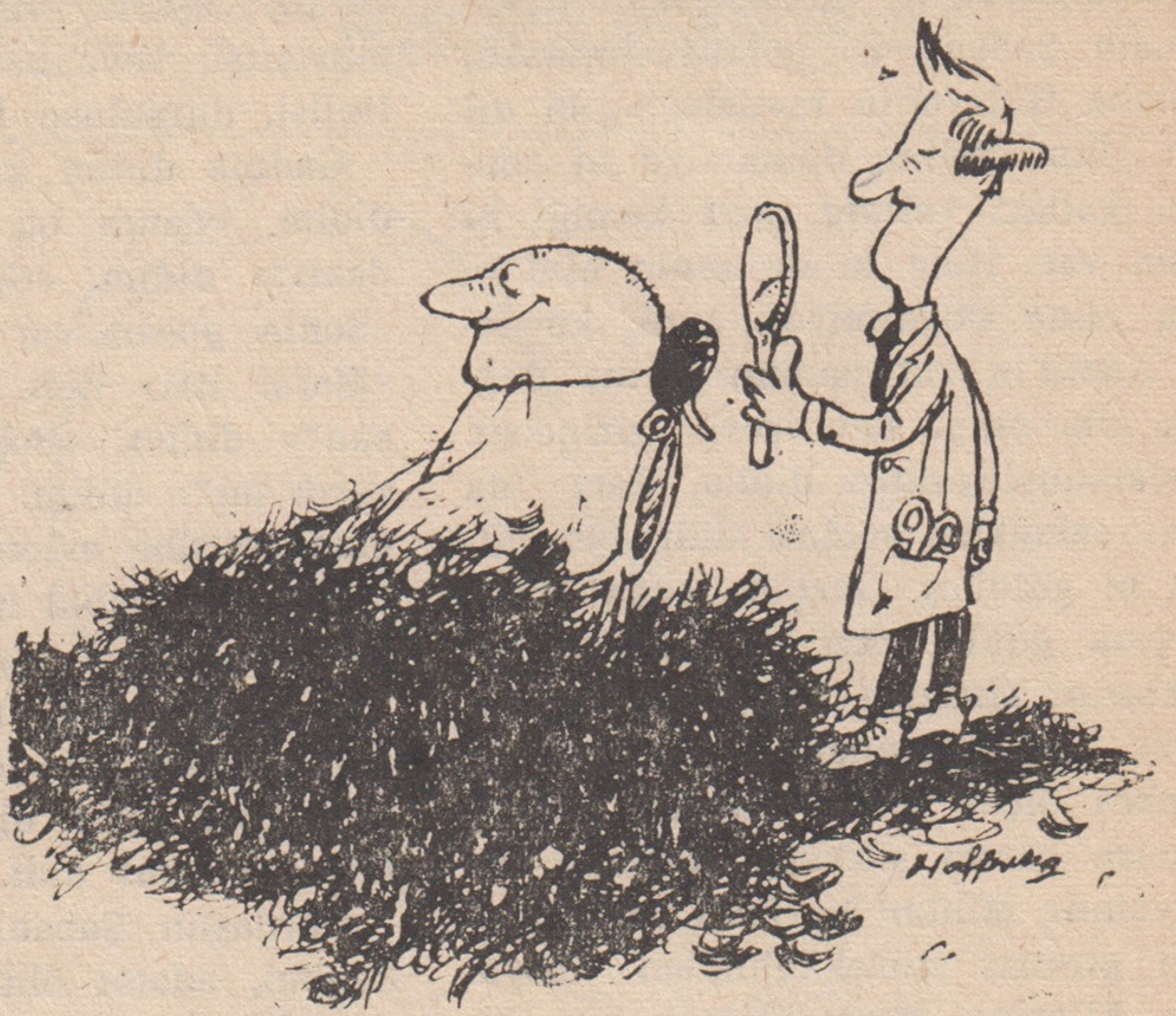

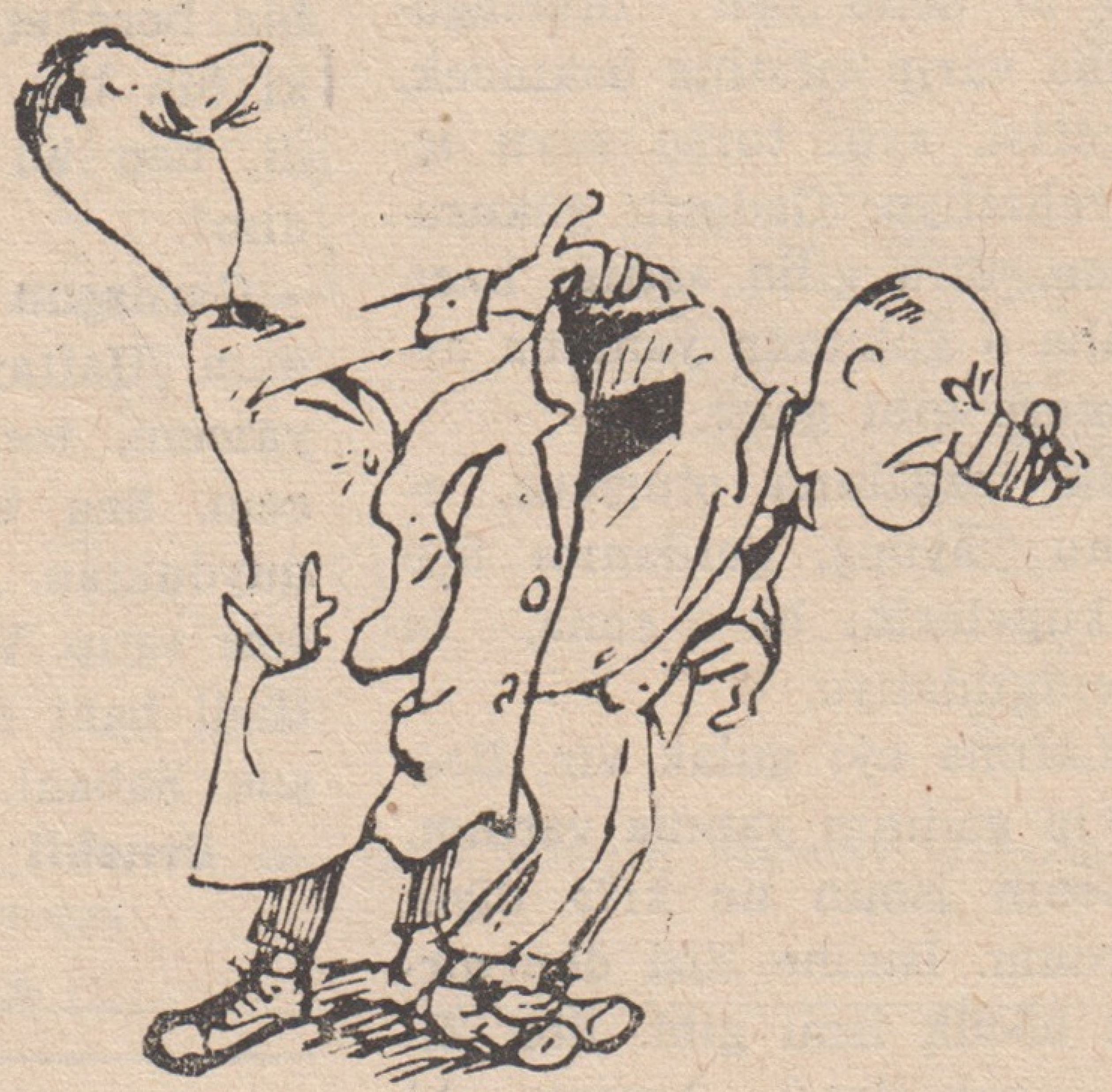

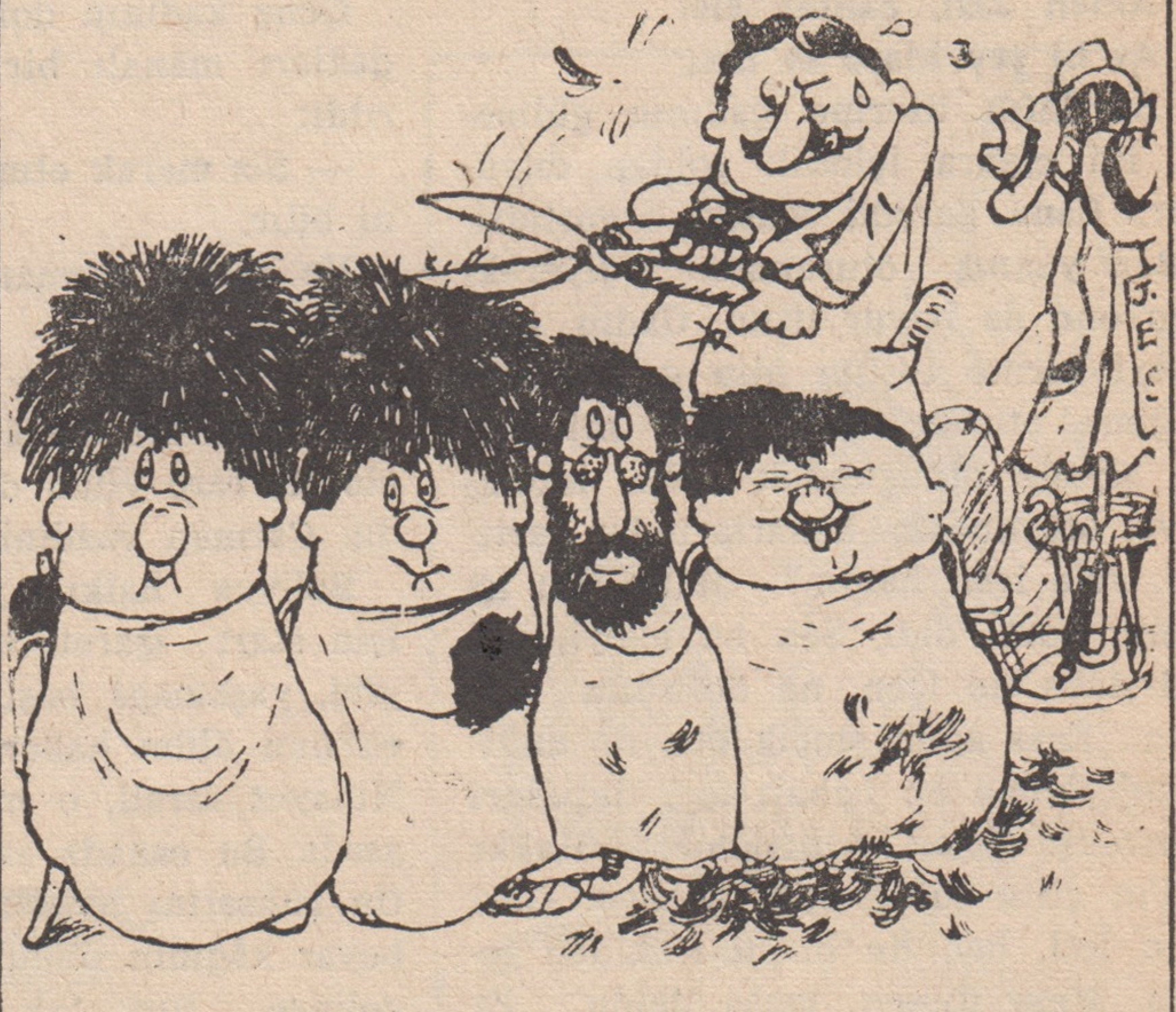

(Baştarafı 12. sayfada)

çarpsın. Gadını vallaha sana ağnatamam Şaban!. Bi gollarını görsen, vallaha Hidayet'in tavukları gibi dil altı olun. Beline dolanmıya bi adamın golları yetmez. Sırf kemiği bi arşın var. Hele bi de senin elin onun eline değdimiydi, ayni, köydeki Kâmil'in ratyosunun piline değmiş gibi olun. Ben içeri girinecek «Selâmünaleyküm» didim. Garı da bana «aleyküm selâm» didi. Ben şiftah bi güldüm. Garı da bana Mısaf çarpsın güldü. Sen bu gadının yanaklarını görmiye beş ölçek buğday virin. Yanaklarından bi ısırmıya da yimbeş ölçek virin. Gaşına, gözüne tencire garası sürmüş. Ağzının her bı yanını, Mıhtar Nuri'nin istida yazdığı gırmızı mürekkebinden boyamış. Ellerinin barmaklarına kına cilâsı vurdutmuş. Al yanağının orta yerine de bi dene ben oturtagomuş. Yanına varıp sıfatına bakıncek, insanın içerisi, ayni turşu suyu içmiş gibi rahatlıyo. Gadının gokusunu goklasan, Zira gilin sattığı hacıyağı, vallaha o gokunun yanında ayni yüz lümere gibi galır.

Dükkânın tezgâhına oturmuş, etini budunu yaymış, gerdanını üçe gatlamış, kupelerini bi o yana, bi bu yana çıngıldatıyo.

Şaban! Lâfıma eyi gulak vir. Besmeleyi çekip gadının yanına vardım. «Hanım, senin ismin ne ki?» diyerekten sordum. İsmine Zizi deniyormuş. Ayni böcük ismi gibi. Ben Zizi hanıma, ayak üzeri hemen bi beyit düzdüm. Didim ki:

Aman Zizi, canım Zizi
Az bi şey idare et biz..

Bu lâfın üzerine gadının gülmesi iki cıgara içimlik yoldan duyulur. Bana garşıki masayı gostetti. «Ben yannız oturamam» diyerekten onu da buyur ittim. Gadın, çekmeyi birine teslim idip geldi. Bitişiğime oturdu. Vücotunun eti fazla ziyade olduğundan kelli, iskemliye oturuncak, kenarlarından artıyo. «Ne içen hanım?» didim. Bu içginin adını didi. Sen bu içgiyi, elli yıl daha ne içen, ne de adını duyan.. Esas adını şincik ben de unuttum. Emme en bahalı içgi didikleri buymuş. Şişesi açılırkene, Hakkı gil'in çifte tüfeği gibi patlıyo. Garı onu içti, ben de bizim ırakıdan içtim. Meze dirsen, masa doldu. Et yimeği, balık yimeği, zalata, her bi şeyin datlısı, duzlusu, biberlisi bibersizi, eşkisi acısı, çiçeklisi, yumurtalısı, sovanlısı, turuplusu, zeytinlisi, durşulusu hep geldi.

Gadına didim ki, «Len hanım!» didim. «Senin bu küpelerini kim daktı?» didim. «Gocam daktı» didi. «Senin gocan var mı len?» didim. «Mefat itti» didi. «Şincik boş musun?» didim. «Boşum» didi. «Bana varın mı?» didim. «Siftah bi haftalığına tecrübe evlenmesi yaparız» didi. Ben de gabul ittim. Gadın bi dene daha tüfek içgisinden içti, gozleri çıfıldamıya başladı. «Hanım!» didim. «Sen şu göğsünü bana yastık yapan mı?» didim. «Yorgan bilem yaparım» didi.

Gardaşım Şaban!. Vallaha şu Isdanbul, adamı öldürüyo, öldürüyo da, tekrar geri getiryo. Cenâbı Mevlâ, şu Ziraat pangasının kesesine bin bin bereket virsin. Eğerkim bana iki bin lira istikraz borcu virmeyeydi, ben bu Isdanbul'a nasıl gelirdim?.

Gardaşım Şaban — Artı yoruldum. Haftaya sana bi mettup daha yazcem, tecrübe evlenmesini ağnatcem. Sen bu tecrübe evlenmesini duyduktan kelli, öküzünnen buğağsını satıp Vallaha Isdanbula gelin. Hadi baki ellerinden sıkarım gardaşım Şaban!.

Ernekli Köyü İhtiyar Heyetinin
Üye Azası
Abdurrahim Cingöz

DİKTATÖRÜN ÖLÜMÜ

(Baştarafı 19. sayfada)

Genç kadının dolgun ve ıslak dudakları mânalı bir tebessümle kıvrıldı:

— Siz merak etmeyin. Carmen işini bilir.

Ve şalına sarınarak, onlardan ayrıldı.

★

Aradan iki hafta geçmişti. Manuelo Herraro ölüm döşeğinde yatıyordu. Carmen vaadini tutmuştu.

Bolivya halkı, yarışa başlamak için start işareti bekliyen atletler gibi, yaşamağa başlamak için Manuelo'nun ölüm haberini bekliyorlardı. Nihayet azrail, o mutlu ödevini başardı. Bu esnada saray doktoru, defin ruhsatını hazırlıyordu. Önündeki beyaz kâğıdın ölüm sebebi hanesine gelince, Bir tek kelime yazdı: KADIN!..

dolmuş

SİYASİ MİZAH MECMUASI

Sayı 1 — 5 Ocak 1956

Her hafta perşembe günleri çıkar

İmtiyaz sahibi

OSMAN ASAF KERMAN

Çizgi Neşriyat Matbaacılık ve Ticaret Evi

Umumi Neşriyatı idare eden:

İLHAN SELÇUK

Fiatı 60 Kuruş

Abone şartları :

Yıllığı : 30 T. L.

Altı aylık : 15 T. L.

Üç aylık : 7.50 T. L.

Yabancı memleketlere iki mislidir.

Bu nüshada mesul Md.

İlhan Selçuk

Basıldığı Yer :

İSTANBUL YAYINEVİ MATBAASI

Ankara Cad. Cemal Nadir S. No. 15

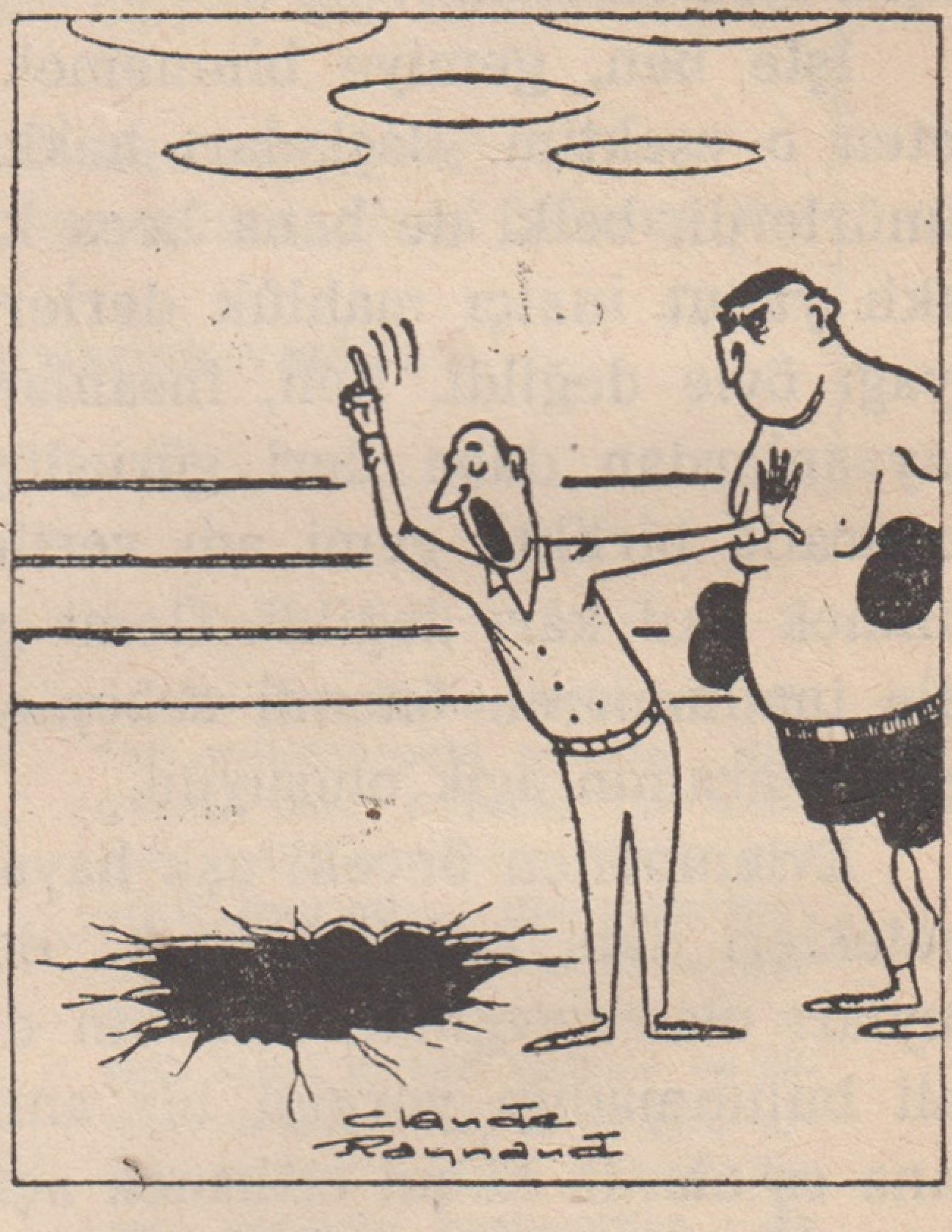

YAZISIZ.

DOLMUŞA BİR ADAM

(Baştarafı 8. sayfada)

— Memed Ağa.. Sileb yeliyor be..

Kayıkçı döner, üstlerine doğru gelen şilebe bakar, ondan sonra kayığın burnundaki demiri gösterir:

— Aha ben bu demiri buraya bohuna cakdırmadım. Şileb mileb tanıman, deler geçerün...

Şileb kayığa bindirir, hepsi sapır sapır denize dökülürler.

Yahudi, bir eliyle yüzer, öbür elini sudan çıkarıp malûm nesneyi işaret şeklinde sallar:

— He Memed Ağa! Deldin mi şilebi?!

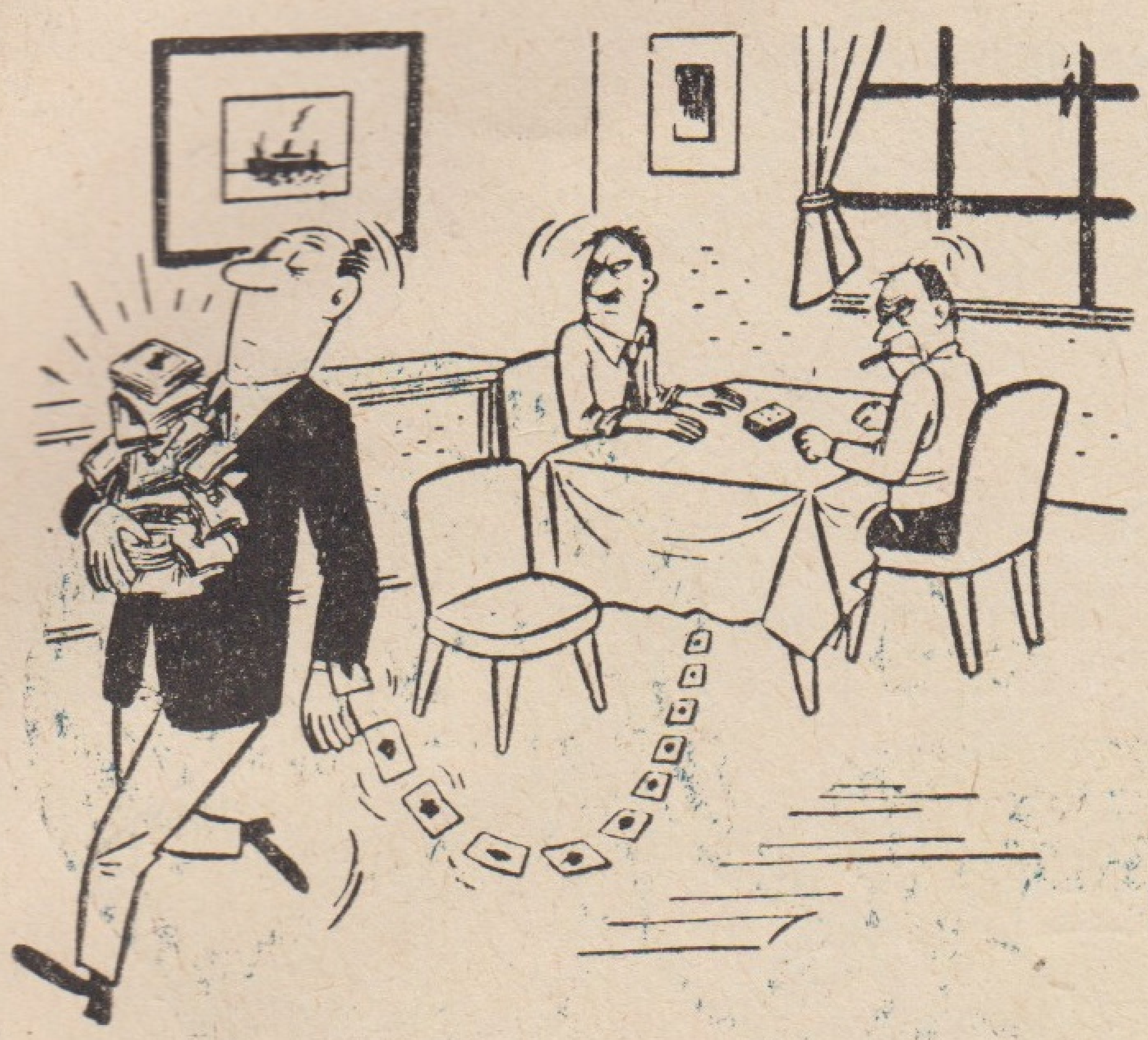

YAZISIZ.

— Herif!.. Bu yaşta kızların peşinden koşmağa utanmıyor musun!.

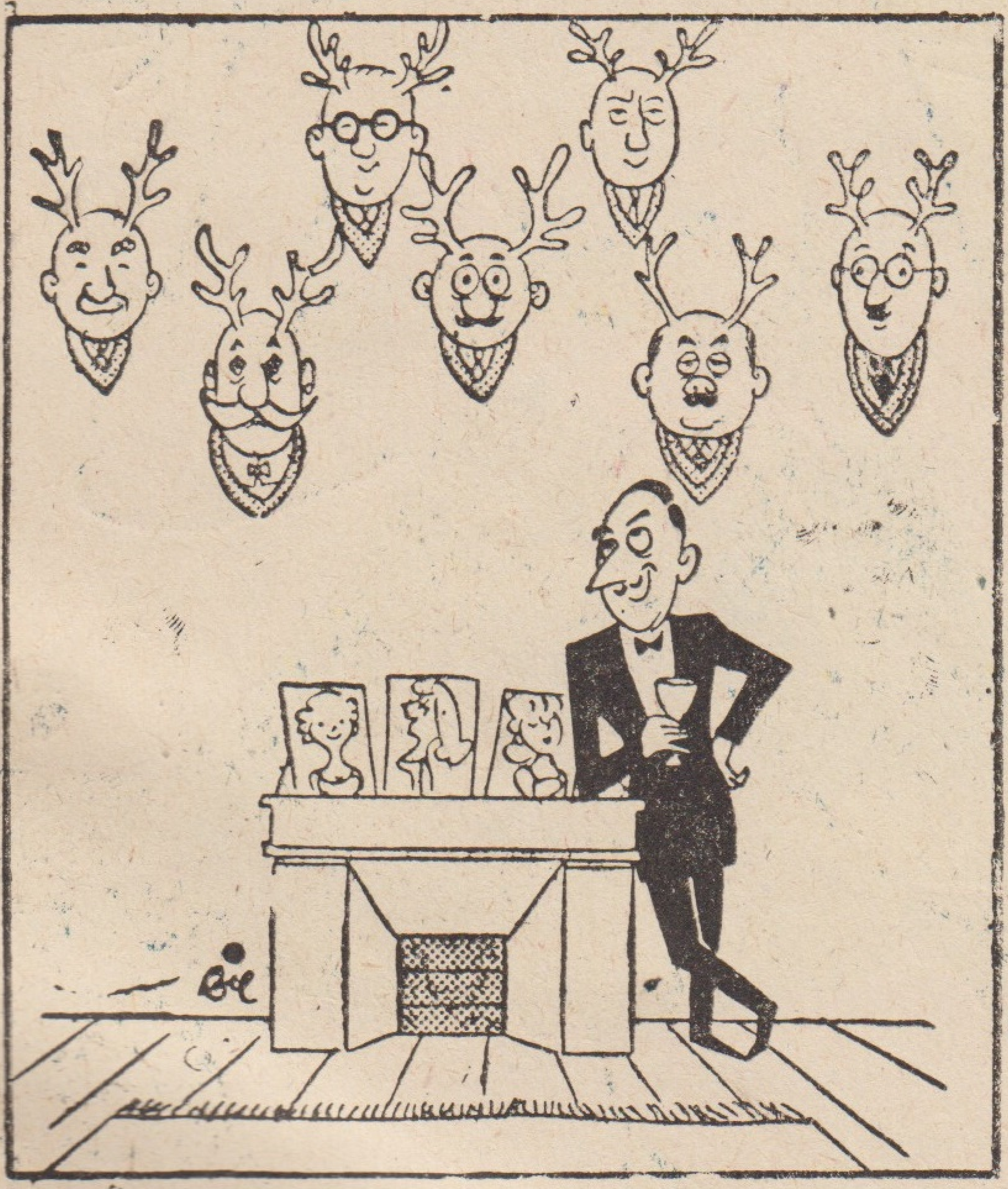

YAZISIZ.

YAZISIZ.

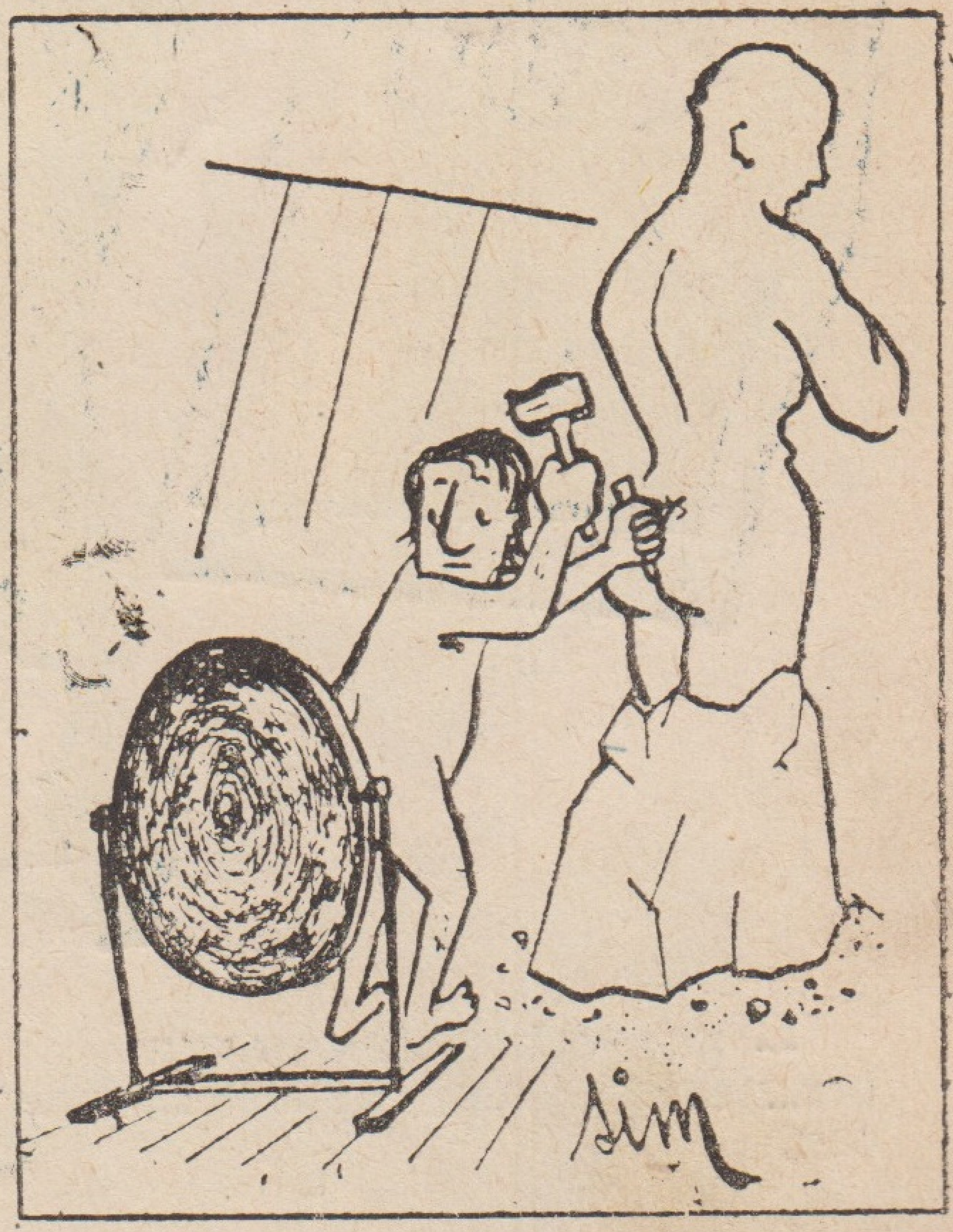

YAZISIZ.

dolmuş

— KOCACIĞIM SEN ARTIK GİT... SEVGİLİMLE BULUŞACAĞIM.